

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1934

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 346

Ν Ο Μ Ο Ι

Περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Νόμος 6298

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ παρὼν νόμος ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν θέσπισιν καὶ ὁργάνωσιν τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων προσώπων εἰς περίπτωσιν ἐπελεύσεως ἀσθενείας, ἀναπηρίας, ἀτυχήματος ἢ γήρατος, ὡς καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ἐν περιπτώσει ἀσθενείας τούτων ἢ θανάτου τοῦ προστάτου αὐτῶν ἡσφαλισμένου.

2. Ἡ θεσπιζομένη ἀσφάλις διακρίνεται εἰδικότερον: α') εἰς ἀσφάλισιν ἀσθενείας καὶ β') εἰς ἀσφάλισιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἐκτεις τῆς ἀσφαλίσεως καὶ γενικαὶ διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Πρόσωπα υπαγομενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς :

α') Τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας παρέχουν κατὰ κύριον ἐπαγγέλμα ἐξηρτημένην ἐργασίαν ἢ ἐξηρτημένην ὑπηρεσίαν ἔναντι ἀμοιβῆς. Ἐπὶ δυσχεροῦς διακρίσεως ἐξηρτημένης ἢ μὴ ἐργασίας ἢ τοῦ κυρίου ἢ μὴ ἐπαγγέλματος προσώπου τινός, τοῦτο θεωρεῖται, ὡς ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀσφάλισιν. Πρόσωπα κεκτημένα τὴν ἐλληνικὴν ὑπηκοότητα παρέχοντα ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν ἔναντι ἀμοιβῆς ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας, ἀλλὰ πρὸς ἐργοδότην ἐδρεύοντα ἐν αὐτῇ δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν, εἴτε καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν αὐτῆς, εἴτε κατὰ μέρος αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ.

β') Τὰ πρόσωπα, τὰ μετέχοντα εἰς τὴν διοίκησιν ἐργατικῶν σωματείων ἢ ἐνώσεων τοιούτων σωματείων, ἐφόσον λαμβάνουν τακτικὴν ἀποζημίωσιν ἐκ τῶν σωματείων ἢ τῶν ἐνώσεων αὐτῶν.

γ') Οἱ μαθητευόμενοι.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων προσώπων δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου τὰ πρόσωπα :

α') Τὰ δυνάμενα νὰ τύχῃσι συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

β') Τὰ ἀσχολούμενα εἰς γεωργικὰς, δασικὰς ἢ κτηνοτροφικὰς ἐργασίας, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπασχόλησις δὲν λαμβάνει χώραν εἰς κέντρα ἀσφαλίσεως.

γ') Τὰ ἀσχολούμενα εἰς ἰδρύματα, ἐν οἷς τελοῦνται τὰ τῆς λατρείας τῶν διαφόρων θρησκειῶν.

δ') Τὰ ἀσχολούμενα εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι εὐρισκομένας ἀντιπροσωπείας ξένων κρατῶν, τὰς διεθνεῖς ἐπιτροπὰς, ὡς καὶ εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ἀπολαύοντα τοῦ δικαιώματος τῆς ἑτεροδικίας.

ε') Τὰ ἀσχολούμενα εἰς ἐπιχειρήσεις ἐδρευούσας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐργαζομένας προσκαίρως καὶ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀνευ μόνιμου τινός ἐν αὐτῇ ἐγκαταστάσεως.

στ') Τὰ μὴ παρέχοντα ἐργασίαν συνήθως διαρκῆ. Ὡς μὴ διαρκῆς ἐργασία θεωρεῖται ἡ μὴ διαρκοῦσα τοῦλάχιστον μίαν ἐβδομάδα ἐξαιρουμένων τῶν ἀσχολουμένων εἰς οἰκοδομικὰς ἢ τεχνικὰς ἐργασίας, αἵτινες ἀσχέτως χρόνου ἐργασίας, θεωροῦνται διαρκεῖς. Δύνανται διὰ διατάγματος μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα.

ζ') Τὰ μὴ διαμένοντα εἰς «κέντρον ἀσφαλίσεως». Ὡς κέντρα ἀσφαλίσεως καθορίζονται μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων οἱ τόποι οἱ πληροῦντες τὰς προϋποθέσεις, τὰς ὁποίας θέλει καθορίσει ὁ κανονισμός. Ἡ ἐξαίρεσις τῶν προσώπων τῶν μὴ διαμενόντων εἰς ταῦτα κέντρα δύνανται νὰ εἶναι εἴτε γενικὴ, εἴτε μερική, κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα.

η') Οἱ οἰκίστοι ὑπηρεταί, ἐφ' ὅσον δὲν ἀσχολοῦνται εἰς ἐργοδότην, ἔχοντα μορφήν ἐπιχειρήσεως. Δύνανται διὰ Διατάγματος νὰ ὑπαχθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Τρόπος καὶ χρόνος ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 πρόσωπα θέλουσιν ὑπαχθῆ εἰς τὴν ἀσφάλισιν εἴτε συνολικῶς εἴτε κατ' ἐπαγγελματικὰς κατηγορίας ἢ κατὰ τοπικὰς περιοχάς.

Διὰ κανονισμοῦ ὁρισθήσονται τὰ τῆς ἐν γένει ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν ἐν λόγῳ προσώπων καὶ αἱ σχετικαὶ ὑποχρεώσεις αὐτῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν των. Ἐν περιπτώσει ὑπαγωγῆς τῶν ἡσφαλισμένων κατὰ τοπικὰς περιοχάς, δύνανται διὰ Διατάγματος νὰ ὑποχρεοῦνται οἱ ἐργοδοταὶ ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων, ἐκτὸς τῶν τοπικῶν τούτων περιοχῶν εὐρισκομένων, εἰς τὴν βαρύνουσαν τούτους εἰσφορὰν, χωρὶς νὰ δημιουργῶνται ἐκ τῆς καταβολῆς ταύτης ὁποσδήποτε δικαιώματά τινα ὑπὲρ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀπασχολουμένων μισθωτῶν.

2. Ἡ ὑπαγωγή τῶν προσώπων τοῦ ἄρθρου 2 εἰς τὴν ἀσφάλισιν δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξ μηνῶν καὶ θέλει ὁλοκληρωθῇ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημιουργήσεως τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις οἱ ὅροι : α') «ἡσφαλισμένος», «ἡσφαλισμένη» καὶ «ἡσφαλισμένοι», β') «ἡμέραι ἐργασίας», γ') «ἀτύχημα» καὶ δ') «συνταξιούχῳ» σημαίνουν: α') πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων, ὑπαχθέντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν, β') τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς οἱ ἡσφαλισμένοι ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς ἀσφάλισιν παρέσχον, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 2, ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν ἔναντι ἀμοιβῆς, γ') ἀτύχημα ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ ἀσθενείᾳ καὶ δ') τοὺς λόγῳ ἀναπηρίας καὶ γήρατος συνταξιούχους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Γενικαὶ Διατάξεις.

*Εργοδοται.

*Αρθρον 5.

1. Κατὰ τὸν παρόντα νόμον θεωροῦνται ὡς ἐργοδοταὶ τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, διὰ λογαριασμὸν τῶν ὁποίων τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν πρόσωπα παρέρχουσιν ἐργασία, ἢ ὑπηρεσίαν ἑναντι ἀμοιβῆς.

2. Θεωροῦνται ὡς ἐργοδοταὶ προκειμένου περὶ φορτώσεων καὶ ἰκφορτώσεων :

α) πλοίων, ἀλληλεγγύως οἱ οἰκῆοι ἐφοπλισταὶ καὶ οἱ πράκτορες, ἐκτὸς ἐὰν αἱ τοιαῦται ἐργασίαι ἐκτελοῦνται παρ' ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, ὅποτε ὡς ἐργοδοτῆς θεωρεῖται ὁ οἰκῆος ὀργανισμὸς καὶ

β) σιδηροδρόμων αἱ οἰκῆαι σιδηροδρομικαὶ ἐπιχειρήσεις.

3. Διὰ τὰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας ὡς ἐργοδοταὶ θεωροῦνται ἀλληλεγγύως ὁ κύριος τοῦ ἀνεγειρομένου, συμπληρουμένου, μεταρρυθμιζομένου, ἐπισκευαζομένου ἢ κατεδαφιζομένου κτίσματος καὶ οἱ οἰκῆοι ἐργολάβοι.

4. Δι' ἐργασίας, ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις διεξαχόμενας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, θυνάμει παραχωρήσεως ἢ ἐργολαβίας, ὡς ἐργοδοταὶ θεωροῦνται οἱ ἀνάδοχοι καὶ ἐργολάβοι.

Μισθός.

*Αρθρον 6.

1. Κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὡς μισθὸς θεωρεῖται τὸ ὅλιν ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς, τὸ λαμβανόμενον παρὰ τοῦ ἡσφαλισμένου.

2. Πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τῆς ἀμοιβῆς, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ἀφ' ἑνὸς τὸ καταβαλλόμενον παρὰ τοῦ ἐργοδοτοῦ χρηματικὸν ποσὸν καὶ τὰ παρὰ τούτου τυχόν χορηγούμενα ποσοστά, ἢ πρόσθετοι χρηματικαὶ ἀμοιβαί, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν χορηγοῦνται ἐκτάκτως καὶ ἀφ' ἑτέρου αἱ εἰς εἶδος παροχαὶ ἀποτιμώμεναι εἰς χρήμα, κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ ὡς καὶ τὰ τυχόν, ἐκ μέρους τρίτων, καταβαλλόμενα κατὰ συνήθειαν χρηματικὰ ποσὰ (φιλοδωρήματα ἢ ἄλλης φύσεως ἀμοιβαί), ἐφ' ὅσον ἐκ τούτων καὶ τῶν εἰς εἶδος παροχῶν ἐπηρεάζεται οὐσιωδῶς ἢ παρὰ τοῦ ἐργοδοτοῦ καταβαλλομένη εἰς τὸν ἡσφαλισμένον ἀμοιβὴ διὰ τὴν παρεχόμενῃ ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν.

*Ημερήσιος μισθός.

*Αρθρον 7.

1. Ἐὰν διὰ τὴν παροχὴν ἐργασίας ἢ ὑπηρεσίας συνεφωνήθῃ ἐβδομαδιαῖος μισθός, τὸ ἕκτον τούτου θεωρεῖται ὡς ἡμερήσιος μισθός τοῦ ἡσφαλισμένου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐργασία ἢ αἱ ὑπηρεσίαι παρέχωνται ἐπὶ ἐπτά ἡμέρας, ὅποτε ἡμερήσιος μισθός θεωρεῖται τὸ ἕβδομον.

2. Ἐὰν καταβάλληται μηνιαῖος μισθός, ὡς ἡμερήσιος μισθός λογίζεται τὸ εἰκοστὸν πέμπτον τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, πλην ἐὰν ἡ συμπεφωνημένη ἐργασία ἢ αἱ ὑπηρεσίαι παρέχωνται καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ μηνός, ὅποτε ὡς ἡμερήσιος μισθός θεωρεῖται τὸ τριακοστὸν.

3. Ἐὰν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων, ὁ ἡσφαλισμένος δὲν ἀπασχολήθῃ καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ἢ τὸν μῆνα, ὁ ἡμερήσιος μισθός τοῦ ἐξουρίσκεται. διαιρουμένου τοῦ παρ' αὐτοῦ ληφθέντος ποσοῦ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερῶν, καθ' ὅς οὗτος παρέσχε ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας. Ἐὰν ὅμως ὁ ἡσφαλισμένος ἐργάζεται συνήθως οὐχὶ καθ' ὅλην κληρὸν τὴν ἐβδομάδα ἢ τὸν μῆνα καὶ τούτου ἕνεκα λαμβάνει μισθὸν ἡξιμέμενον, ὁ ἡμερήσιος αὐτοῦ μισθός ἐξουρίσκεται διαιρουμένου τοῦ ληφθέντος ποσοῦ ἀναλόγως δι' ἑξὶ ἢ εἴκοσι πέντε.

4. Ἐπὶ συμπεφωνημένης ἀμοιβῆς κατ' ἀποκοπὴν ἢ κατὰ

τεμάχον ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, ὁ ἡμερήσιος μισθός τοῦ ἡσφαλισμένου ἐξουρίσκεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, βάσει τοῦ ἐκ τῆς φύσεως τῆς παρεχόμενης ἐργασίας ἢ ὑπηρεσίας πιθανοῦ ἐβδομαδιαίου ἢ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ ἡσφαλισμένου.

5. Πρὸς ἀπλοῦστευσιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου δύνανται κατηγορεῖται ἡσφαλισμένων, οἱ μισθοὶ τῶν ὁποίων δὲν συνίστανται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ σταθερῶς καθωρισμένων ποσῶν, νὰ κατατάσσωνται εἰς ὀρισμένας κλάσεις ἡμερησίων μισθῶν διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ ἰδρύματος.

Κατάταξις ἡσφαλισμένων εἰς μισθολογικὰς κλάσεις.

*Αρθρον 8.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον εισφορῶν καὶ τῶν εἰς χρήμα παροχῶν οἱ ἡσφαλισμένοι κατατάσσονται εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ὡς μισθολογικὰς κλάσεις, τὰς σημειούμενας κατωτέρω διὰ λατινικῶν ἀριθμῶν.

Διὰ τὴν το αὐτὴν κατάταξιν ὁ ἡσφαλισμένος τοῦ ὁποῦ, ὁ ἡμερήσιος μισθός κυμαίνεται :

	μέχρι	29,95	λογίζεται λαμβάνων	Δρχ.	15	I
Δρχ.	30	»	59,95	»	»	45 II
»	60	»	89,95	»	»	75 III
»	90	»	129,95	»	»	110 IV
»	130	»	169,55	»	»	150 V
»	170	»	209,95	»	»	190 VI
»	210	»	249,95	»	»	230 VII
»	250	καὶ ἄνω	»	»	»	270 VIII

Εἰς περίπτωσιν σοβαρῶν αὐξομειώσεων τοῦ τιμαρίθμου τοῦ κόστους τῆς ζωῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν κατὰ μέσον ὅρον κατὰ τὸ ἔτος 1933 τοιοῦτον ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, αὐξομειοῦνται τὰ ἐλάχιστα καὶ μέγιστα ὅρια ἡμερησίων μισθῶν τῶν ἀνωτέρω καθοριζομένων μισθολογικῶν κλάσεων καὶ ἀναλόγως ὁ μέσος ὅρος ἐκάστης τούτων, ὁ θεωρούμενος ὡς ἐκφράζων τοὺς ἡμερησίους μισθοὺς τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγόμενων ἡσφαλισμένων.

2) Ἐφ' ὅσον ἡσφαλισμένος τις ἀπασχολεῖται εἰς πλείονας ἐργοδοτας, κατατάσσεται εἰς πλείονας μισθολογικὰς κλάσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δι' ἐκάστην ἀπασχόλησιν λαμβανομένης ἀμοιβῆς.

3) Οἱ μὴ λαμβάνοντες ἀμοιβὴν μαθητευόμενοι κατατάσσονται εἰς τὴν κλάσιν I.

Μισθολόγια καὶ σχετικαὶ ὑποχρεώσεις ἐργοδοτῶν.

*Αρθρον 9.

1) Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἐκάστοτε ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων, τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν μισθῶν αὐτῶν, οἱ ἐργοδοταὶ ὑποχρεοῦνται :

α') Νὰ τηρῶσι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ, βιβλία μισθολογίου καὶ νὰ διαφυλάττωσι ταῦτα ἐπὶ πενταετίαν, καὶ

β') Νὰ ἐπιτρέπωσιν εἰς τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησέμενα ὅργανα τοῦ ἰδρύματος καὶ τοῦ Κράτους, τὴν ἐξέτασιν τῶν ὡς ἄνω βιβλίων καὶ ἐπιτόπιον ἔρευναν, πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀκρίβειας τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγράφων.

Οἱ ἐργοδοταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν εἰς τὰ ἐν λόγῳ ὅργανα, πᾶσαν πληροφορίαν δυναμένην νὰ καταστήσῃ εὐχερῆ καὶ ἀποτελεσματικὴν τὴν ἐνᾶσκησιν ἐλέγχου, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου, καὶ τῶν ἐκδοθησομένων κανονισμῶν. Τῆς ὑποχρεώσεως, περὶ ἧς τὸ ἐδάφ. α' τῆς παρούσης παραγράφου, θύνανται ν' ἀπαλλαγῶσιν ἐργοδοταὶ, μὴ ἀπασχολοῦντες συνήθως πλέον τῶν τριῶν ἡσφαλισμένων κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησέμενα.

2) Τὰ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ὅργανα, ὑπα-

χρεούνται να τηρώσιν απόλυτον ἐχεμύθειαν διὰ πᾶν, ὅτι κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθιζόντων τῶν ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν καὶ δὲν ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως.

3) Ἐὰν ὁ ἐργοδότης παραδαίνει ἐκ προθέσεως ἢ βαρεῖας ὁμολογίας τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τήρησιν καὶ διαφύλαξιν τῶν, περὶ ὧν ἀνωτέρω, βιβλίων ἢ δὲν τηρῇ ταῦτα προσηκόντως ἢ ἀρνήται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγράφου 1, ἐκ τούτου δὲ δυσχεραίνεται ἡ ἐξακρῖθωσις τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων ἢ τῶν ἀμοιβῶν αὐτῶν, καθορίζονται αἱ καταβλητέαι εἰσφοραὶ βάσει τῶν στοιχείων τῆς ἀμέσως προηγούμενης χρονικῆς περιόδου.

Ἐὰν τοιαῦτα στοιχεῖα δὲν ὑφίστανται ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων καὶ ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν καθορίζονται κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Ἰδρύματος, ἐκτός, ἐὰν ὁ ὑπόχρεως ἐργοδότης ἀποδείξῃ τὸ ἀκριβὲς μέγεθος τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

Ἀφάνεια

Ἄρθρον 10.

1) Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιώματα, τὰ ἔχοντα προυπόθεσιν τὸν θάνατον, γεννῶνται καὶ ἐπὶ ἀφανείας.

2) Κατὰ τὸν παρόντα νόμον θεωρεῖται τελοῦν ἐν καταστάσει ἀφανείας τὸ πρόσωπον, περὶ τῆς ἐν τῇ ζωῇ ὑπάρξεως τοῦ οὐοίου οὐδεμία ἀξιόπιστος εἰδησις ἐλήφθη κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ καθίσταται σφόδρα πιθανός.

Περὶ ταύτης ἀποφαίνεται τῇ αἰτήσει τοῦ Ἰδρύματος τὸ πρωτοβάθμιον ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον τοῦ τύπου τῆς τελευταίας ἀπασχολήσεως τοῦ θάνατου, ἀδιαφόρως, ἐὰν ἐκκρεμῇ ἢ μὴ ἢ κατὰ τὸν νόμον 292 τοῦ 1914 διαδικασία.

3) Ἐὰν μεταγενεστέρως ὑπάρξῃ βεβαίωσις, ὅτι ὁ θεωρηθεὶς ἄφρωντος εὐρίσκεται ἐν τῇ ζωῇ, διακρίπτονται διὰ τὸ μέλλον πᾶσαι αἱ ἐπελθοῦσαι συνέπειαι, ἡ δὲ χρονολογία τῆς διακοπῆς καθορίζεται ὑπὸ τῆς βεβαιώσεως τὴν ἐν τῇ ζωῇ ὑπαρξίν ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

Ἡλικία.

Ἄρθρον 11.

1) Κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὡς ἔτι ἡλικίας λογίζονται τὰ συμπληρωμένα τοιαῦτα.

2) Ἐφ' ὅσον δὲν προσάγεται ληξιαρχικὴ πρᾶξις γεννήσεως, θεωρεῖται, διὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς ἡλικίας κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὡς ἡμερομηνία γεννήσεως ἡ 1 Ἰουλίου τοῦ ἑτοῦς τῆς γεννήσεως.

3) Ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται μόνον διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως. Ἐλλείψει τοιαύτης ἀποδεικνύεται ἀνεκκλήτως δι' ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου ἀσφαλ. δικαστηρίου τοῦ τύπου τῆς μονίμου κατοικίας τοῦ ἐνδιαφερομένου μετὰ διεξαγωγὴν ἀποδείξεων.

Κανονισμοί.

Ἄρθρον 12.

1) Οἱ παρὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενοι κανονισμοὶ θεσπίζονται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

2) Διὰ τὰς, περὶ ὧν ἡ προηγούμενη παράγραφος, γνωμοδοτήσεις τίθενται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀνάλογοι ἐπαρκεῖς προθεσμίαι, ὧν παρερχομένων ἀπράκτων δύναται ὁ Ὑπουργὸς μόνος νὰ προκαλῇ τὰ σχετικὰ Διατάγματα.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις τῆς ἀσφαλίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἄρθρον 13.

1) Ἡ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου θεσπιζομένη ἀσφάλις διενεργεῖται διὰ πάντα τὰ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 2 παρὰ τοῦ Ἰδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Τὸ Ἰδρυμα ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἑλεγχον τοῦ Κράτους ὅστις ἀσκεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

2) Πάντα τὰ ὑφιστάμενα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οἰασθήποτε μορφῆς ταμεῖα συνεστημένα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 2868 ἢ εἰδικῶν νόμων, ἀφορῶντα, εἴτε ἀποκλειστικῶς, εἴτε μὴ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 2, ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦντα καὶ διεπόμενα ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν δι' ἕκαστον διατάξεων. Ὁμοίως ἐξαιροῦνται καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 15 Μαΐου 1920 (περὶ ἐπαγγελματικῶν σωματοτείων) λειτουργοῦντα ὁλλοβοθηθητικὰ ταμεία, ἐφ' ὅσον παρέχουν τοῦλάχιστον τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένης προχῆς. Πάντα τὰ παρ' αὐτοῖς ἡσφαλισμένα πρόσωπα ἀπαλλοττοῦνται καθ' ἣν ἔκτασιν εἶναι ἡσφαλισμένα παρὰ τοῖς εἰδικοῖς ταμείοις τῶν πρὸς τὸ Ἰδρυμα ὑποχρεώσεων.

3) Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται ἡ σύστασις νέων ταμείων, παρὰ μόνον ἐπικουρικῶν τοιούτων διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένων παροχῶν καὶ δι' ὧν δὲν θίγονται αἱ ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τῶν παρ' αὐτοῖς ἡσφαλισμένων ἐναντι τοῦ Ἰδρύματος. Ὡς ἐπὶ πλέον παροχαὶ θεωροῦνται αἱ εἴτε κατ' εἶδος εἴτε κατὰ ποσὸν ἢ κατ' ἀμφοτέρω ἀνώτεροι τῶν ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος, κατὰ τὰ ἐν μέρει Γ' ὀριζόμενα, παρερχομένων τοιούτων, παροχαί.

4) Δύνανται Ταμείον τι συντάξεων νὰ ζητήσῃ τὴν συγχώνευσιν τοῦ μετὰ τὸ Ἰδρυμα, ἐὰν τὰ τρία τέταρτα τοῦλάχιστον τῶν παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένων ζητήσωσι τοῦτο. Ἡ περιουσία τοῦ συγχωνευμένου ταμείου περιέρχεται εἰς τὸ Ἰδρυμα, ὅπερ καὶ βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ συγχωνευμένου ταμείου. καὶ καθ' ὃ μέτρον θέλει ὁρίσῃ τὸ περὶ συγχωνεύσεως διάταγμα, βάσει τῆς περιουσίας τοῦ ταμείου καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ μαθηματικοῦ ἀποθέματος ἐκάστου δικαιούχου, ὅπερ ἐξευρίσκεται διὰ μαθηματ. ἀσφαλ. μελέτης, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ. Ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ ταμείου ἡ ἀσφάλις τῶν παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένων κατὰ τῆς ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου συνεχίζεται παρὰ τῷ Ἰδρύματι, βάσει τοῦ παρόντος νόμου. Οἱ ἐπὶ πλέον τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένων πόρων, πόροι τοῦ συγχωνευμένου ταμείου, ἀποτελοῦσιν ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως εἰδικούς πόρους τοῦ Ἰδρύματος καὶ χρησιμεύουσιν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν συχῶν ἀνεπαρκῶν μαθηματικῶν ἀποθεμάτων τῶν παρὰ τῷ συγχωνευθέντι ταμείῳ ἡσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων καὶ μὴ παρισταμένης τοιαύτης ἀνάγκης, ὡς ἀσφάλιστρον διὰ τὴν πρόσθετον ἀσφάλισιν τῶν προσώπων, τῶν τέως παρὰ τῷ συγχωνευθέντι ταμείῳ ἡσφαλισμένων (ἄρθρ. 48 παρ. 1). Ἡ συγχώνεσις λαμβάνει χώραν ὑποχρεωτικῶς, ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς ἐπιχειρήσεως, ὑπὲρ τῶν μισθωτῶν τῆς οὐσίας συνέστη τὸ Ταμεῖον.

5) Ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις τὰς ὀριζομένης ἐν ταῖς προηγούμεναις παραγράφαις λαμβάνει χώραν συγχώνεσις ταμείου ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας, μετὰ τοῦ Ἰδρύματος, ὅπερ ἀναλαμβάνει τοῦ λοιποῦ τὴν εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους πραγματοποιήσιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένων παροχῶν. Τὰ συχῶν ὑφιστάμενα ἀποθεματικά περιέρχονται εἰς τοὺς παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένους, καθ' ὃ θέλει ὁρίσῃ περὶ αὐτῶν ἀπόφασις λαμβανομένη ἐν γενικῇ συνελεύσει αὐτῶν.

6. Διὰ συμπάσεως συναπτομένης μεταξὺ εἰδικοῦ ταμείου καὶ τοῦ Ἰδρύματος δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸ ἡ διεξαγωγή ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐργασιῶν τοῦ ταμείου, ὡς καὶ ἡ παρὰ τῷ Ἰδρύματι ἀντασφάλις ὅλου ἢ μέρους τῶν ἀσφαλιστικῶν ἀρμοδιότητων τοῦ Ταμείου.

7. Τὸ Ταμεῖον Μεταλλευτῶν ὡς καὶ τὰ λειτουργοῦντα διὰ τοὺς παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένους Ταμεῖα Ἀλληλοβοηθείας διαλύονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας. Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Ταμείου, αἱ βαρύνουσαι τοῦτο παροχαὶ χορηγοῦνται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος, εἰς ὃ περιέρχεται ἡ περιουσία τοῦ διαλυομένου Ταμείου. Αἱ βαρύνουσαι τοὺς ἐργοδότας ἔναντι τοῦ διαλυομένου Ταμείου ὑποχρεώσεις ἐξακολουθοῦν ὑφίστασθαι ἔναντι τοῦ Ἰδρύματος. Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Ταμείου οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν ἀναπηρίας, ὑποβληθέντες εἰς ἐπανεξετάσιν πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀναπηρίας των παρὰ δευτεροβαθμίου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς καὶ μόνον εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἀναπήρους κριττομένους ἐξακολουθεῖ παρεχομένη ἡ σύνταξις. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 52 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ, τῆς ἐπανεξετάσεως θεωρουμένης ὡς προκαλουμένης παρὰ τοῦ Ἰδρύματος. Εἰς τὰς ἐκκρεμούσας δίκας τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν ὑπαιστέρεται τὸ Ἰδρυμα καὶ συνεχίζει ταύτας.

Τὸ ἐτήσιον ποσὸν ἐκάστης κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου χορηγουμένης συντάξεως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν 3.000. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 33, παράγρ. 6 καὶ 35 ἰσχύουσι καὶ ἐν προκειμένῳ.

Τὸ ὑπηρετοῦν παρὰ τῷ Ταμείῳ κατὰ τὴν διάλυσιν προσωπικὸν ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας, λόγῳ καταργήσεως θέσεως, δυνάμενον νὰ προσληφθῇ κατὰ προτίμησιν εἰς τὸ Ἰδρυμα, ἐφ' ὅσον κρίνεται πρὸς τοῦτο κατάλληλον καὶ πληροῖ τὰς διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησάμενας προϋποθέσεις.

Διοικήσεις Ἰδρύματος.

*Ἄρθρον 14.

1) Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται παρὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐκ τῶν κατωτέρω ἑνδεκα μελῶν :

α) Δύο ἐπιστημόνων ἐμφανιζόντων εἰδίκευσιν εἰς τὰ ζητήματα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ ἐνὸς εἰδικοῦ περὶ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα.

β) Τεσσάρων ἐργοδοτῶν (ἐργοδοτικά μέλη).

γ) Τεσσάρων ἡσφαλισμένων (ἐργατικά μέλη).

Ἐκάστου μέλους διορίζονται δύο ἀναπληρωματικά, ἅτινα δέον νὰ κέκτῃται τὰς ιδιότητες τοῦ ἀναπληρουμένου.

Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρίσταται Γραμματεὺς, ὡς τοιοῦτος δὲ ὀρίζεται εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος προσωρινῶς μέχρι προσλήψεως προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος χρέη Γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ. Προκειμένου περὶ τοποθετήσεως κεφαλαίων μετέχει τοῦ Δ. Σ. μετὰ ψήφου καὶ εἰς τῶν Διευθυντῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας κατ' Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους.

2) Τὰ ὑπὸ στοιχείῳ α' μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν διορίζονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὰ ὑπὸ στοιχ. β' καὶ γ' μέλη καὶ τὰ ἀναπληρωματικά τούτων ἐκλέγονται διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας παρὰ τῶν ἐργοδοτῶν ἀφ' ἐνὸς καὶ τῶν ἡσφαλισμένων ἀφ' ἑτέρου. Διὰ κανονισμοῦ ὁρισθῆσεται ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς, αἱ προϋποθέσεις τῆς ιδιότητος τοῦ ἐκλογέως καὶ ἐκλογίμου, τὰ τῆς συντάξεως ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ τῶν κατ' αὐτῶν ἐνστάσεων, ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς, τὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ἐπιτυχόντων, οἱ λόγοι καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκδικάσεως τῶν κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν ἐνστάσεων ὡς καὶ πάσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια. Αἱ κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν ἐνστά-

σεις ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικ. Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

Κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δυνάμενην διὰ Διατάγματος νὰ παρατεθῇ εἰς δεκαετίαν τὰ ἐργατικά καὶ ἐργοδοτικά μέλη καὶ τὰ ἀναπληρωματικά τούτων λαμβάνονται ἐκ καταλόγων περιλαμβανόντων εἰς τὰς πλάσιον ἀριθμὸν προσώπων, οἵτινες ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ὑπουργὸν παρὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 παράγρ. 2 καὶ 3 τοῦ διατάγματος τῆς 9 Ἀπριλίου 1931 «περὶ συστάσεως καὶ ὁργανώσεως συμβουλίου ἐργασίας» ὀριζομένων ὁργανώσεων.

Ἐὰν αἱ ἐν λόγῳ ὁργανώσεις δὲν ὑποβάλλωσι τοὺς ἄνω τέρῳ καταλόγους, ἐντὸς τῆς ὀριζομένης πρὸς τοῦτο προθεσμίας, πάντως δὲ οὐχὶ βραχυτέρας τοῦ μηνός, ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ ὀρίξῃ τὰ ἐργοδοτικά καὶ ἐργατικά μέλη κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν. Ἡ συγκρότησις τοῦ πρώτου Δ. Σ. θέλει γίνῃ ἐντὸς τριάνοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

3) Δὲν διορίζεται, οὐδὲ δύναται ν' ἀποτελῇ τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν μέλος τοῦ Δ. Συμβουλίου.

α') ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ετος τῆς ηλικίας του.

β') ὁ ἀνίκανος ν' ἀναλάβῃ ἑθιμῶσιον λειτούργημα ἢ ὁ δυνάμει ὁριστικοῦ βουλευμένου παραπεμφθεὶς ἐπὶ κακούργημα ἢ ἀτιμωτικῶς τινὶ πλημμελήματι.

γ') ὁ διατελὼν ὑπάλληλος τοῦ Ἰδρύματος,

δ') ὁ τελῶν ἐν οἰαδήποτε συνεχεῖ ἀξίᾳ λόγου ἐμπορικῇ τῆσει πρὸς τὸ Ἰδρυμα.

ε') ὁ μὴ ἔχων ἢ παύσας νὰ ἔχῃ ὁριστικῶς τὴν ιδιότητα, ὅφ' ἦν ἐξελέγη ἢ διορίσθῃ τοῦ ἐργοδοτοῦ ἢ ἡσφαλισμένου.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους τὰ τακτικά καὶ ἀναπληρωματικά μέλη ἐκπίπτουσι τοῦ ἀξιωματός των, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας.

Ἐὰν τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν μέλος ἀπουσιάσῃ ἐκ περισσοτέρων τῶν τριῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου ἢ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνιστωμένων ἐπιτροπῶν ἄνευ ἀποχωρήντος λόγου, κρινόμενον παρὰ τούτων, προτάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου, κηρύσσεται ἐκπτώτον ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Οἱ ἀντικαταστάται τῶν κατὰ τὰ ἐδάφια β' καὶ γ' παρ. 1 ἐκπιπόντων μελῶν ἢ ἄλλως ὅπως δὴποτε ἀποχωρούντων λαμβάνονται ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν ὡς ἀναπληρωματικῶν ἐπιτυχόντων μελῶν, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ὑφίστανται τοιαῦτα, ὅτε ἐνεργεῖται νέα ἐκλογὴ. Ἐὰν τὸ μέχρι τῆς λήξεως τῆς θητείας διάστημα εἶναι βραχυτέρον τῶν ἑξ μηνῶν διορίζονται διὰ διατάγματος τὰ ἐλλείποντα ἐργατικά καὶ ἐργοδοτικά μέλη κατὰ τὸν ἐν παραγρ. 2 διὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδον ὀριζόμενον τρόπον διορισμῶ μελῶν.

Κατὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδον οἱ ἀντικαταστάται λαμβάνονται, εἴτε ἐκ τῶν ἐν τοῖς καταλόγοις τῆς παραγράφου 2 ἐδάφ. 3 ἀνοφερομένων προσώπων, εἴτε ἐκ τεσσάρων προσώπων ὑποδεικνυμένων ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῶν οἰκείων ὁργανώσεων.

4) Τὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν διορίζονται ἐπὶ τριετὴ θητεία. Ἡ θητεία μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρατείνεται μέχρι τοῦ θιροισμοῦ ἢ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀντικαταστάτου του, οὐχὶ ὅμως καὶ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του. Κατὰ τὸν πρῶτον καταρτισμὸν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύο ἐργοδοτικῶν καὶ δύο ἐργατικῶν μελῶν καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὁ ὀριζόμενος πάντων διὰ κληρώσεως, ἐνεργουμένης εἰς μίαν τῶν πρώτων πέντε συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἡ θητεία λήγει ἅμα τῇ συμπληρώσει δύο ἐτῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των.

Τὰ εἰς ἀντικατάστατον ἐκπιπόντων ἢ ὅπως δὴποτε ἀποχωρούντων ὀριζόμενα τακτικά ἢ ἀναπληρωματικά μέλη

διορίζονται διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς θητείας τῶν ἐκπεσόντων ἢ ἀποχωρησάντων.

5) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας Πρόεδρον καὶ δύο ἀντιπροέδρους, τὸν μὲν Πρόεδρον ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. α' τῆς παραγράφου 1 τακτικῶν μελῶν του, τοὺς δὲ ἀντιπροέδρους, τὸν μὲν ἓνα ἐκ τῶν τακτικῶν ἐργοδοτικῶν μελῶν, τὸν δ' ἕτερον ἐκ τῶν τακτικῶν ἐργατικῶν τοιούτων.

Μὴ ὑφισταμένων Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ τὴν ἐκλογὴν αὐτὴν, προσκλήσει καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν ὑπὸ στοιχ. α' τῆς παραγράφου 1 τακτικῶν μελῶν αὐτοῦ. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι ἀσκοῦσι τὰ λειτουργήματά των μέχρι λήξεως τῆς θητείας των, ὡς μελῶν.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι ἀναπληροῦσι τὸν Πρόεδρον ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ὡς περὶ τούτου θέλει ὁρίσει κκ.νν σγζς.

6) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται εἰς συνεδρίασιν προσκλήσει τοῦ Προέδρου, ὅστις καλεῖ αὐτὸ ὅσαςκι κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον ἢ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τριῶν τοῦλάχιστον ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν, εὐρίσκεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἑπτὰ τοῦλάχιστον μελῶν καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ διὰ ψήφων οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν πέντε. ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπὶ φανεράς ψηφοφορίας ὑπερισχύουσης τῆς γνώμης. ὑπὲρ ἧς ἐδόθη ἡ ψήφος τοῦ προεδρεύοντος.

Ἐπὶ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐν ἰσοψηφίᾳ ἡ πρότασις θεωρεῖται ἀπορριφθεῖσα.

7) Περὶ τῶν συζητήσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν λαμβανόμενων ἀποφάσεων τηροῦνται μερίμνη τοῦ γραμματέως του λεπτομερῆ πρακτικά, ἅτινα ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, τῶν παρσταντῶν μελῶν, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως.

Διὰ κανονισμοῦ ὁρισθῆσεται εἰδικώτερον ὁ τρόπος λειτουργίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

8. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ ἡτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ διαλυθῇ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ σοβαράς παραβάσεις τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν παρ' αὐτοῦ προβλεπομένων κανονισμῶν.

Ἐν τῇ περιπτώσει αὕτῃ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ, διοριζομένη διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καὶ ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὡς Πρόεδρου, ἐξ ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς ἀντιπροέδρου, ἐξ ἐνὸς διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατικῶν ὁργανώσεων ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν τοῦ Ἰδρύματος μέχρις ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἥτις δεόν νὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς διαλύσεως. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος διορίζονται ἰσάριθμα ἀναπληρωματικά μέλη κεκτημένα τὰς αὐτὰς ιδιότητας, τὰς ὁποίας καὶ οἱ ἀναπληρούμενοι. Τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀναπληρωτῆς διορίζεται ἕτερος νομικὸς σύμβουλος. Τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀναπληρωτῆς ὁρίζεται εἰς τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ Ἐπιμελητηρίου τούτου.

Διὰ τὴν θητείαν τῶν μελῶν τοῦ ἀνασυγκροτουμένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

9. Εἰς τὰ ὑποκαταστήματα τοῦ Ἰδρύματος συνιστῶνται τοπικαὶ διοικητ καὶ ἐπιτροπαὶ ἐξ 6 ἢ 9 μελῶν ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τοῦ ὑποκαταστήματος. Εἰς τὰς ἐπιτροπὰς συμμετέχουν δι' ἴσιν ἀριθμοῦ α') ἡσφαλισμένοι β') ἐργοδῶν καὶ γ') δημόσιοι, δημοτικοί, κληρονομοὶ ὑπάλληλοι ἢ ἕτερα εἰδικὰ πρόσωπα ἐξ ὧν τὸ ἓν θὰ εἴναι ἱατρὸς ὑποδεικνύμενος παρὰ

τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου τῆς περιφέρειας, εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ ὑποκατάστημα. Ἐπὶ ἐννέα μελῶν συμβουλίων δύναται νὰ μετέχῃ ἀντὶ ἐνὸς ἐργοδότη εἰς φαρμακοποιὰς, ὑποδεικνύμενος παρὰ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου τῆς περιφέρειας, εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ ὑποκατάστημα. Τὸ ὑπὸ τῶν παραγράφων 3 καὶ 5 ὁριζόμενα ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν διοικητικῶν ἐπιτροπῶν.

Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας τῶν τοπικῶν διοικητικῶν ἐπιτροπῶν, τὰ τοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν καὶ ἀναπληρώσεως αὐτῶν, ὁρίζονται διὰ κανονισμοῦ.

Ἀρμοδιότης Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Τοπικῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 15.

1) Τὸ Δ. Συμβούλιον διοικεὶ τὸ ἴδρυμα καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, εἰδικώτερον ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὰ μαθηματικὰ αὐτοῦ ἰσχύουσιν, μεριμνᾷ διὰ τὴν κανονικὴν εἰσπραξίν τῶν πόρων αὐτοῦ καὶ τὴν ταχείαν καὶ κανονικὴν διὰ τῶν οἰκείων ὑποκαταστημάτων χρηρήσιν τῶν παρσχῶν, ἀσκει τὰς ἐκ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν, ἀνατιθεμένης αὐτῷ λειτουργίας, ἀποφασίζει περὶ τῆς φηποθετήσεως τῶν κεφαλαίων, τῆς ἐκποιήσεως, ὑποθηκεύσεως καὶ ἐνεχυριάσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ἰδρύματος, συμβιβάζεται ἢ παρατείνεται ἀπὸ δικαστικοῦ ὀργάνου καὶ ἐν γένει ἔχει τὴν ἀνωτέραν κατεῦθυνσιν καὶ παρακολούθησιν ἐπὶ πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ λαμβάνει καὶ ὑποδεικνύει μέτρα πρὸς βελτίωσιν καὶ ἀρτιωτέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

2) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκπροσωπεῖ τὸ ἴδρυμα ἐξωδίκως καὶ δικαστικῶς. Δύναται ἀμφιφάσει τοῦ Δ.Σ. ἢ ἐκπροσώπων τοῦ Ἰδρύματος νὰ ἀνατίθεται καὶ εἰς ἕτερον μέλος τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου ἢ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἢ ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ Ἰδρύματος. Ἡ ἐκτὸς ἑδρας τοῦ Ἰδρύματος ἐκπροσώπων αὐτοῦ ἐξωδίκως καὶ δικαστικῶς δύναται, ἀποφάσει τοῦ Δ. Σ. ν' ἀνατίθεται εἰς τοὺς προέδρους ἢ ἀντ. προέδρους τῶν τοπικῶν διοικ. Ἐπιτροπῶν ἢ τοὺς διευθύνοντας τὰ ὑποκαταστήματα τοῦ Ἰδρύματος.

3) Δύναται μέρος τῶν εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον ἀνατιθεμένων ἀρμοδιοτήτων, ἀφωρῶσιν τὴν ἐνέργειαν προμηθειῶν πάσης φύσεως ἢ ἐκτέλεσιν ἔργων ἀξίας οὐχὶ μείζονος τῶν 100.000 δραχμῶν νὰ μεταβιβάζεται εἰς τακτικὰς ἐπιτροπὰς ἀπαρτιζομένας ἐκ μελῶν του κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα, ὅστις θέλει καθορίσῃ εἰδικώτερον τὰς ἀρμοδιότητας αὐτῶν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων των.

4) Αἱ τοπικαὶ διοικητικαὶ ἐπιτροπαὶ παρακολουθοῦν τὴν εὐρύστην λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως, ἐποπτεύουσιν τὰς ἐργασίας τῶν οἰκείων ὑποκαταστημάτων, μελετοῦσι τὰ κατὰ τ' ἐποὺς εἰδικὰ ζητήματα καὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος γνώμης περὶ τοῦ προσφορωτέρου τρόπου τῆς ὁργάνωσεως τῆς ἀσφαλίσεως, ὁργανώνουν τὴν κατὰ τόπους ἀσφάλισιν κατὰ τῆς ἀσθενείας συμφώνως πρὸς τοὺς διὰ κανονισμοῦ τιθεμένους γενικοὺς κανόνας καὶ ἔχουσιν ἐν γένει πᾶσαν ἄλλην διοικητικὴν λειτουργίαν, ἥτις ἤθελεν κρηθῇ σκόπιμον ν' ἀνατεθῇ εἰς περιφερειακὰ ὅργανα, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἀπακεντρωτικῆς ἀρχῆς.

5) Τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ αἱ τοπικαὶ διοικητικαὶ ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ συνιστοῦν ἐκτάκτους ἐπιτροπὰς ἐκ μελῶν αὐτῶν καὶ μὴ πρὸς γνωμοδότησιν ἢ προπαρασκευῇ ἐπὶ ζητημάτων ὑπονομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητά τοῦ Ἰδρύματος.

Εἰς ὅσας ἐπιτροπὰς ἀνατίθενται θέματα ὑγειονομικῆς φύσεως, ἐκπροσωπεῖται ἐν αὐταῖς δι' ἐνὸς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένου καὶ ὁ Πανελλήνιος Ἰατρικὸς Σύλλογος, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος συνιστωμένων ἐπιτροπῶν,

ή ο οικείος Ιατρικός Σύλλογος, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐπιτροπῶν συνιστωμένων ὑπὸ τῶν τοπικῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν.

6) Διὰ διατάγματα θέλουσιν ὁρισθῇ τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μετεργόντων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὰς Διοικητικὰς ἐπιτροπὰς, ὡς καὶ τὰς ἐπιτροπὰς, περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι παράγραφοι προσώπων, ἐτι δὲ καὶ οἱ διὰ τὸς ἐκείνης τῆς συνήθους κατοικίας των διὰ λόγους ὑπηρεσίας μεταβάσεις πληρωτέαι ἀποζημιώσεις.

Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 16.

1) Παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ, ὡς καὶ παρὰ τῇ περὶ ἧς ἡ παράγραφος 8 τῷ ἄρθρου 14 Διοικητικῇ ἐπιτροπῇ τοῦ ἰδρύματος ὁρίζεται ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὡς ἐπιτροπὸς τῆς ἐπικρατείας καὶ ὡς ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος διορίζονται διὰ διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Διευθυνταὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ κεφαλῇς ὁργανικῶν Διευθύνσεων. Ὁ Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ ἀναπληρωτής του ἀντικαθίστανται ὁποτεδήποτε, καθ' ὅμοιον τρόπον, καθ' ὃν καὶ διορίζονται.

2) Ὁ Ἐπιτροπὸς μετέχει, ἄνευ ψήφου, τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνιστωμένων ἐπιτροπῶν καὶ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, δικαιούμενος νὰ λαμβάνῃ τὸν λόγον ἐπὶ παντὸς θέματος καὶ νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις. Αἱ συνεδριάσεις θεωροῦνται νομίμως γενομένης καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπιτρόπου, ἐφ' ὅσον οὗτος προσεκληθῇ κανονικῶς. Διὰ διατάγματος ὁρισθίσινται τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

3) Ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς (ἄρθρον 14 παράγρ. 8), ἣν ὁ Ἐπιτροπὸς ἐντὸς 48 ὥρων ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῆς ἤθελε κρίνει ὡς ἀντικειμένην πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων κανονισμῶν, δὲν ἐκτελεῖται μέχρις οὔ, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἄρῃ τὴν διαφωνίαν ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἐπὶ διαφωνίας τοῦ Ἐπιτρόπου πρὸς ἀπόφασιν ἐπιτροπῆς ἀποφαίνεται κατὰ πρῶτον βαθμὸν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἡ ἐπὶ τῆς διαφωνίας ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἱδρυμα.

4) Ἐὰν ἐντὸς 7 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ὁ Ὑπουργὸς δὲν ἤθελε κοινοποιήσει εἰς τὸ Ἱδρυμα τὴν ἐπὶ τῆς διαφωνίας ἀπόφασιν του, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ δύνανται νὰ διατάξουν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐφ' ἧς ἡ διαφωνία ἀποφάσεως.

Ἐποπτικὰ Συμβούλια. Ἐλεγχος.

Ἄρθρον 17.

1) Παρὰ τῷ ἰδρύματι συνιστᾶται Κεντρικὸν Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ἀπαρτιζόμενον ἐξ ἐνὸς συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὑποδεικνυμένου παρὰ τοῦ Σώματος, τῇ αἰτήσῃ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύο διαχειριστικῶν ἐλεγκτῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπὶ βαθμῶν τοῦλάχιστον τμηματάρχου, ἐνὸς Διευθυντοῦ τῆς Τραπεζικῆς τῆς Ἐλλάδος ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τριῶν ἡσφαλισμένων καὶ δύο ἐργοδοτῶν.

Παρὰ τοῖς περιφερειακοῖς ὑποκαταστήμασι τοῦ Ἱδρύματος συνιστῶνται τοπικὰ ἐποπτικὰ συμβούλια, ἀποτελούμενα ἐξ ἐνὸς δικαστικοῦ ἐπὶ βαθμῶν τοῦλάχιστον Πρωτοδίκου ἢ ἀνωτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἐνὸς τραπεζικοῦ το οὗτου ὁριζο-

μένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύο ἡσφαλισμένων καὶ ἐνὸς ἐργοδοτοῦ. Τὰ τοπικὰ ἐποπτικὰ συμβούλια ὑπάρχοντα ὑπὸ τὴν καθιεθῆσιν τοῦ Κεντρικοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

2) Ἡ ὑπόδειξις τῶν ἐν τοῖς ἐποπτικοῖς συμβουλοῖς ἡσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν διέπεται παρὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 14, ἐκπύπτουσι δὲ οὗτοι καὶ ἀποκαλείνται ἀπὸ τοῦ ἑξισώματος τοῦ μέλους τῶν ἐν λόγῳ συμβουλίων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 14.

3) Τὰ μέλη τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων καὶ οἱ ἀναπληρωτοὶ αὐτῶν, οἵτινες ὑποδεικνύονται καὶ λαμβάνονται κατὰ τὰς περὶ τούτου διὰ τὰ τακτικὰ μέλη διατάξεις, διορίζονται ἐπὶ διετεί θητείᾳ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

4) Τοῦ κεντρικοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου προεδρεύει ὁ σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τῶν δὲ τοπικῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων ὁ δικαστικὸς ἢ οἰκονομικὸς ὑπάλληλος.

Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας καὶ ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων ὡς καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν αὐτοῦ ὁρίζονται διὰ κανονισμοῦ.

5) Τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια δύνανται, πρὸς εὐχερεστέραν ἐπιτέλεσιν τῶν ἔργων των, νὰ ζητῶσι τὴν παρ' αὐτοῖς ἀπόσπασιν ὁρισμένων ὑπαλλήλων τοῦ Ἱδρύματος, ὡς καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. Οἱ ἐκ τοῦ Ἱδρύματος παρὰ τοῖς ἐποπτικοῖς συμβουλοῖς ἀποσπώμενοι ὑπάλληλοι δὲν δύνανται ν' ἀνακληθῶσιν ἐκ τῆς ἀποσπάσεως ταύτης, εἰμὴ μόνον τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν αἰτήσῃ ἢ τῇ τοῦ ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

6) Τὸ Κεντρικὸν ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἱδρύματος καὶ οἰαδήποτε ὑπηρεσίας οὗτοῦ ὡς καὶ τὰ πεπραγμένα τῶν τοπικῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα. Τὰ τοπικὰ ἐποπτικὰ συμβούλια ἐλέγχουν τὴν νομιμότητα τῆς οἰκον. διαχειρίσεως τοῦ οἰκείου περιφερειακοῦ καταστήματος. Τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια ἐκδίδουσιν ἀποφάσεις καταλογισμοῦ κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα, αἵτινες ἐκτελοῦνται καθ' ὃν τρόπον καὶ δι' ὧν μέσων αἱ κατὰ τῶν δημοσίων ὑπολόγων ἐκδιδόμεναι καταλογιστικαὶ ἀποφάσεις. Κατὰ τῶν καταλογιστικῶν ἀποφάσεων τῶν οἰκείων τοπικῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς εἰς τὸν ὑπόλογον ἐνώπιον τοῦ Κεντρικοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Κεντρικοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, εἴτε ἐν πρώτῳ, εἴτε ἐν δευτέρῳ βαθμῶ ἐκδιδομένων ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ δευτεροβάθμιου ἀσφαλ. δικαστηρίου, ἀσκουμένην ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως. Διὰ κανονισμοῦ ὁρισθίσονται εἰδικώτερον αἱ σχετικαὶ λεπτομέρειαι τῆς ἀσκήσεως τῶν ἀνωτέρω ἐνδίκων μέσων. Τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια κατὰ τριμηνίαν συντάσσουσιν ἑκάστην περὶ τοῦ πορίσματος τοῦ ἐλέγχου διαχειρίσεως, ἣτις δημοσιεύεται ἐν περιλήψει ἐν εἰδικῷ δελτίῳ τοῦ Ἱδρύματος.

Ἄρθρον 18.

Διαχειρίσεις.

1) Τὸ Ἱδρυμα τηρεῖ ἰδιαίτερους χωρισμένους λ) σμῶνς διὰ τὴν ἀσφάλειαν κατὰ τῆς ἀσθενείας ἀφ' ἐνὸς καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου ἀφ' ἑτέρου, ὁ δὲ τρόπος τῆς οἰκονομικῆς του διαχειρίσεως καὶ τὸ ἐν γένει λογιστικὸν σύστημα θέλει ὁρισθῇ διὰ κανονισμοῦ.

2) Οἰκονομικὴν ἔτις διὰ τὸ Ἱδρυμα εἶναι τὰ ἡμερολογιακὰν τοιούτων.

3) Αί διὰ λ)σμόν τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργούμεναι προμήθειαι πάσης φύσεως ὑλικῶν, ὡς καὶ αἱ μισθώσεις καὶ ἡ ἐκτέλεσις οἰωνδήποτε ἔργων ἐνεργούνται, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δαπάνης ἄνω τῶν 10.000 δραχμ., διὰ μειοδοτικῶν διαγωνισμοῦ κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα, ἀπαγορευομένης τῆς τμηματικῆς δαπάνης διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. Τὰ τῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος ἀκινήτων καθορισθήσονται ἐπίσης διὰ κανονισμοῦ· πάντως, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀκινήτου ἀξίας ἄνω τῶν 2.000.000 δρ. ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ ἀγοραστῆς ἀκινήτου καὶ τῆς τιμῆς αὐτοῦ.

Αἱ προμήθειαι τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὰ διὰ λειτουργίαν αὐτοῦ ἐκτελούμενα ἔργα ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων θεσπισμένων εἰσφορῶν.

4. Τὰ πάσης φύσεως ἔξοδα διοικήσεως τοῦ Ἰδρύματος δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτερα τῶν 10 ο)ο τοῦ μέσου ὅρου τῶν τακτικῶν αὐτοῦ εἰσφορῶν τῆς τελευταίας πενταετίας.

5. Ἄπαντα τὰ στοιχεῖα τῆς διαχειρίσεως διαφυλάσσονται ἐπὶ δεκαετίαν. Δύνανται δ' ἀκανονισμοῦ νὰ ὁρισθῇ ἡ καταστροφὴ μέρους τούτων μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἀνωτέρω δεκαετίας.

Ὑπηρεσίαι.— Προσωπικόν.

Ἄρθρον 19.

1) Τὸ Ἰδρυμα περιλαμβάνει :

- α') Τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν.
- β') Περιφερειακὰ ὑποκαταστήματα, καὶ
- γ') Τοπικὰ ὑποκαταστήματα.

2) Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, τῶν ὑπὸ τούτου προβλεπομένων κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων καὶ τῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τούτων ἀποφάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῶν οἰκείων Ἐπιτροπῶν, εἰσηγείται εἰς τὸ Δ. Σ. ἡ τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς πᾶν μέτρον χρήσιμον διὰ τὴν ἀριωτέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις τῶν κανονισμῶν, προπαρασκευάζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν, ὑποβάλλει εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τὸ ἀσφαλιστικὸν ἰσοζύγιον τοῦ Ἰδρύματος κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ κανονισμοῦ, μεριμνᾷ, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δ. Συμβουλίου, περὶ τῆς διοικήσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος, ὑποδεικνύουσα τοὺς προσφορώτερους τρόπους ἐπενδύσεως αὐτῆς καὶ τέλος προϊστάται πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀσκεῖ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν ἐπ' αὐτῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ.

3) Περιφερειακὰ ὑποκαταστήματα συνιστῶνται ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Βόλῳ, Θεσ/νίκῃ, Καβάλλᾳ, Πάτραις, Ἰωαννίνοις, Καλάμῃς καὶ Χανίοις, τοπικὰ δὲ ὑπ)ματα εἰς κέντρα, εἰς τὰ ὁποῖα παραμένονσι συνήθως 500 τοὐλάχιστον ἡσφαλισμένοι. Ἡ ἐξυπηρέτησις τῆς ἀσφαλίσεως εἰς κέντρα μὲ μικρότερον ἀριθμὸν τῶν 500 ἡσφαλισμένων γίνεται διὰ περιοδεύοντων ὑπαλλήλων τοῦ πλησιεστέρου ὑποκαταστήματος. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἰδρύματος, δύνανται νὰ συσταθοῦν περιφερειακὰ ὑποκαταστήματα καὶ εἰς ἄλλα κέντρα.

4) Τὰ ὑποκαταστήματα ἀσκοῦν πᾶσαν τὴν ἀσφαλιστικὴν Διοίκησιν κατὰ σύστημα πλήρους ἀποσυγκεντρώσεως, ἥτοι ἐπιμελοῦνται τῆς κανονικῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν εἰς ταύτην ὑπαγομένων προσώπων, τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν καὶ τῆς χορηγήσεως τῶν παροχῶν.

Τὰ τοπικὰ ὑποκαταστήματα ὑπάγονται ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν οἰκείων περιφερειακῶν ὑποκαταστημάτων.

Ἡ καθ' ἑκάστα ἀρμοδιότης τῶν τοπικῶν καὶ περιφερειακῶν ὑποκαταστημάτων ὁρισθῆσεται διὰ κανονισμοῦ.

5) Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ἰδρύματος διεξάγεται ὑπὸ ἐμμέσθων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων. Οἱ ἑκτα-

κτοι ὑπάλληλοι προσλαμβάνονται μόνον πρὸς ἱκανοποιήσιν προσωρινῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν. Τὸ τακτικὸν προσωπικὸν ἔχει τὴν διὰ τούτῃς δημοσίους πολιτικούς ὑπαλλήλους καθωρσμένην διαβάθμισιν. Οὐδεὶς διορίζεται κατώτερος τακτικῆς ὑπάλληλος, ἐὰν δὲν ἐπιτύχῃ ἐν διαγωνισμῷ καὶ κατὰ τὴν σειράν τῆς ἐν αὐτῷ ἐπιτυχίας. Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν διορίζεται ἄνευ διαγωνισμοῦ.

6) Τὸ ἀνώτατον προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Διευθυντῶν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς διορίζεται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, ἐκ τῶν κεκτημένων δίπλωμα νομικῆς σχολῆς ἢ σχολῆς Πολιτικῶν ἢ Οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν ἢ μαθηματικῶν, εἰδόμενους εἰς τὰ θέματα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ ἀποδεδειγμένην πείραν εἰς τὴν ὁργάνωσιν καὶ διεύθυνσιν φορέων ὑποχρεωτικῆς ἐργατικῆς ἀσφαλίσεως.

7) Οἱ Διευθυνταὶ διορίζονται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τρόπον, ἐκ τῶν κεκτημένων πανεπιστημιακῶν ἢ ἰσοτίμων πτυχίων καὶ ἐχόντων ἀποδεδειγμένην εὐρείαν κατὰ-τισιν εἰς τὰ ἀσφαλιστικά ἢ οἰκονομικά, ἐξ ὧν εἷς τοὐλάχιστον πτυχιούχος τῶν μαθηματικῶν καὶ εἷς τοὐλάχιστον διπλωματούχος ἀσφαλιστικῶν ἐπιστημῶν.

8) Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς καὶ οἱ Διευθυνταὶ ἀπολύονται ὁριστικῶς ἢ προσωρινῶς διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετ' ἀπόφασιν Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐξ ἐνὸς Ἀρεοπαγίτου ὡς Προέδρου, ἐνὸς τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἐνὸς τῶν Νομικῶν Συμβούλων, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται εἰς τῶν λόγων, δι' οὓς ἀπολύονται οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

9) Τὰ μέλη τοῦ ἀνωτέρω Συμβουλίου διορίζονται ἐκάστοτε αἰτήσῃ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ μὲν Ἀρεοπαγίτης ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τῆς οἰκείας σχολῆς, ὁ δὲ Νομικὸς σύμβουλος ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

10) Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος, ἡ σύνθεσις αὐτῶν, ὁ τρόπος τῆς προσλήψεως τῶν ἀνωτέρων τακτικῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, τὰ προσόντα τῶν, τὰ τῆς προαγωγῆς τῶν, τὰ τῶν ἀδειῶν καὶ μεταθέσεων αὐτῶν, τὰ πρὸς τὴν θέσιν τῶν ἀσυμβίβαστα, οἱ λόγοι πειθαρχικῆς διώξεως καὶ ἀπολύσεως αὐτῶν, αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ ὁ τρόπος ἀσκήσεως τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς τὴν ὑπαλληλικὴν τὴν κατὰστασιν θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ κανονισμῶν, ἐκδιδομένων καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Οἱ κανονισμοὶ οἱ ἀφορώντες τὴν ὑπαλληλικὴν κατὰστασιν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ (παρ. 13) δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι διὰ μεταγενεστέρου κανονισμοῦ μόνον κατὰ τὰς μὴ θεμελιώδεις διατάξεις αὐτῶν. Ἐπὶ τῶν κατὰ ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τοῦ Ἰδρύματος ἀσκουμένων πειθαρχικῶν ἀγωγῶν ὑφίσταται ὑποχρέωσις πρὸς μαρτυρίαν τῶν καλουμένων πρὸς ἐξέτασιν προσώπων καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀσκούντος τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγὴν καὶ ἐνόρκου βεβαιώσεως ταύτης. Ἀρνήσις πρὸς συμμόρφωσιν πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην τιμωρεῖται, ὡς πταισματοπικὴ παράβασις, κατ' ἐγκλησιν τοῦ ἀσκούντος τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγὴν.

11) Ὑπάλληλοι ἀσφαλιστικῶν ὁργανισμῶν παρεμφεροῦς δράσεως πρὸς τὸ Ἰδρυμα κεκτεμένοι πενταετὴ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν καὶ βαθμολογικὴν ἀντιστοιχίαν ἀνάλογον πρὸς τὴν τοῦ Ἰδρύματος μετατάσσονται τῇ αἰτήσῃ τῶν εἰς τὸ Ἰδρυμα ὑπὸ τὸν αὐτὸν τοὐλάχιστον βαθμὸν, ἐφ' ὅσον ἤθελον καὶ οἱ κατὰ τὰ δ' ἀκανονισμοῦ ὁρισθησόμενα, ἱκανοὶ διὰ τὴν θέσιν, ἣν πρόκειται νὰ καταλάβουν. Ἐπίσης κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προστιμῶνται διὰ τὴν κατάρτησιν τῶν δημιουργουμένων θέσεων καὶ

οί λόγω οικονομικών απολυθέντες ή καταστάντες υπεράριθμοι υπάλληλοι του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

12) Έντός έτους από της ισχύος του παρόντος νόμου επιτρέπεται να μετατασσώνται εις τὰς υπηρεσίας του Ίδρύματος ως τακτικοί υπάλληλοι, Δημόσιοι υπάλληλοι κα- κτιμένοι τὰ παρὰ τῶν κανονισμῶν τῆς παραγράφου 10 ὁ- σθησόμενα προσόντα. Ἡ μετάταξις ἐνεργεῖται διὰ Διατάγμα- τος προκαλουμένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Υπουργοῦ τῇ αἰτήσε- τοῦ πρὸς μετάταξιν υπάλληλου καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ οἰκείου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ίδρύματος. Οἱ οὕτω μετατασσόμενοι λογίζονται ἀπολυόμε- νοι τῆς δημοσίας υπηρεσίας λόγω καταργήσεως θέσεως, δια- φυλασσόμενων ὑπὲρ αὐτῶν πάντων τῶν ἐκ ταύτης ἀπορροδούντων δικαιωμάτων πλὴν τοῦ τῆς εἰσπράξεως τῆς τυχὸν ἀνηκούσης αὐτοῖς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου συντάξεως, ἥτις εἰσπραξίς ἀποκλείεται ἐφ' ὅσον χρόνον ὑπηρετοῦσι παρὰ τῷ Ίδρύματι.

13) Αἱ μισθοδοσίαι τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Ἰδρυμα υπαλ- λήλων καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν φορολογικαὶ κρατήσεις ὀρίζονται διὰ κανονισμῶν, δὲν δύνανται δὲ νὰ εἶναι ἀνώτεροι τῶν ἀντιμι- σθίων καὶ κρατήσεων τῶν ἰσοθαμίων Δημοσίων υπαλλήλων. ἡ ἐξήμερος κατὰ 20 ο)ο. Ὁ μισθὸς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Διευθυντῶν ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ίδρύματος.

14) Οἱ τακτικοί υπάλληλοι τοῦ Ίδρύματος προάγονται ὑποεξιζόνται ἢ ἀπολύονται διὰ πειθαρχικούς λόγους, προσω- ρ νῶς ἢ ὁριστικῶς μετ' ἀπόφασιν ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἀ- παρτιζομένου ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, τῶν δύο ἀντιπροέδρων, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐνὸς ἀνωτέρου υπαλ- λήλου τοῦ Ίδρύματος, ὁρ ζομένου κατ' ἔτος παρὰ τοῦ Διοικη- τικοῦ Συμβουλίου.

15) Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Υπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμ- βουλίου τοῦ Ίδρύματος, θέλουσιν ὁρισθῇ τὰ τῆς μετεκπαίδει- σεως τῶν υπαλλήλων αὐτοῦ πρὸς θεωρητικὴν εἰδίκευσιν εἰς τὰ θέματα τῶν κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τῆς καθ' ὅλου Κοινωνικῆς πολιτικῆς. Ἡ τοιαύτη μετεκπαίδευσις δύναται ν' ἀνατεθῇ δαπάναις τοῦ Ίδρύματος εἰς λειτουργοῦντα ἀνώ- τατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II.

Οἰκονομικὴ ὀργάνωσις.

Πόροι ἐν γένει.

* Ἀρθρον 20.

1) Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ὡς πόρους :

α) εἰσφορὰς τῶν παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένων καὶ τῶν οἰ- κείων ἐργοδοτῶν δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας.

β) τὰ ποσά, τὰ προσερχόμενα ἐκ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἡσφαλισμένων ἢ τῶν συνταξιούχων εἰς τὰς δαπάνας διὰ τὴν χορήγησιν εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των πα- ροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας.

γ) ἐκ τῆς παρὰ τοῦ Ίδρύματος διαθέσεως τῶν χρησίων δ ἀ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως ἐντύπων, ἅτινα θέλουσιν ὀρίσει κανονισμοί.

δ) τοὺς τόκους καὶ τὰς πάσης φύσεως προσόδους ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

ε) τὰ πρόστιμα καὶ τὰς χρηματικὰς ποινὰς, τὰς ἐπιβαλ- λομένας διὰ τὰς παραβάσεις τοῦ παρόντος νόμου, ὧν ὁ τρό- πος τῆς εἰς τὸ Ἰδρυμα ἀποδόσεως θέλει ὁρισθῇ διὰ Διατά- γματος. καὶ

στ') πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αὐτοῦ ἐκ δωρεᾶς, κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ ἄλλης αἰτίας.

2) Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἐγκαταστάσεως καὶ πρώτης λειτουργίας τοῦ Ίδρύματος ἐπιτρέπεται εἰς τὴ Διοικητικὴν αὐτοῦ Συμβούλιον νὰ συνολογήσῃ δάνειον πρὸς

σὺ μέχρις 20.000.000 δραχμῶν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κρά- τος, μετ' ἐγγυήσιν τοῦ ποσοῦ καὶ τῶν ὄρων τοῦ δανείου ὑπὸ τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου. Τὰ διὰ τὴν σύναψιν τοῦ κατὰ τὴν πα- ρούσαν παράγραφον δανείου ἐγγράφα συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

Εἰσφοραί.

* Ἀρθρον 21.

1) Τὸ δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς πρὸς τὸ Ἰδρυμα διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας, ὀρίζεται δι' ἐκάστην ἡσφαλισμένον ἀναλόγως τῆς μισθολογικῆς κλάσεως, εἰς ἣν οὗτος ἐκαστοτε ἀνήκει καὶ κατανέμεται εἰς βάρους τοῦ- του καὶ τοῦ οἰκείου ἐργοδότου κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

Μισθολ. κλ.	Ποσὸν εἰσφ. εἰς δρχ.	εἰς βάρους ἡσφαλ. δρχ.	εἰς βάρους ἐργοδότου δρχ.
I	0,60	0,25	0,35
II	1,80	0,70	1,10
III	3,05	1,25	1,80
IV	4,45	1,80	2,65
V	6,05	2,40	3,65
VI	7,65	3,05	4,60
VII	9,25	3,70	5,55
VIII	10,90	4,40	6,50

Διὰ κανονισμοῦ ἐκδιδομένου καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Υπουρ- γικοῦ Συμβουλίου δύνανται τ' ἀνωτέρω καθοριζόμενα ποσὰ εἰσφορῶν ν' αὐξηθῶσι τὸ πολὺ κατὰ 20 ο)ο.

Προκειμένου περὶ πάσης φύσεως συνταξιούχων ἐκ τοῦ Ἰ- δρύματος ὀρίζεται εἰσφορὰ 5 ο)ο ἐπὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν.

2. Αἱ πρὸς τὸ Ἰδρυμα εἰσφοραὶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀνα- πηρίας, γήρατος καὶ θανάτου ὀρίζονται δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας καὶ δι' ἐκάστην ἡσφαλισμένον ἀναλόγως τῆς μισθολογ. κλάσεως, εἰς ἣν ἐκαστοτε ὑπάγεται οὗτος, ὡς ἀκολούθως :

Μισθολ. κλ.	Ποσὸν εἰσφ. εἰς δραχ.	εἰς βάρους ἡσφαλ. δραχ.	εἰς βάρους ἐργοδότου δραχ.
I	0,55	0,20	0,35
II	1,60	0,65	0,95
III	2,70	1,10	1,60
IV	4,00	1,60	2,40
V	5,40	2,15	3,25
VI	6,85	2,75	4,10
VII	8,30	3,30	5,00
VIII	9,70	3,90	5,80

3. Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 8 ἢ τῆς ἐν τῇ παρα- γράφῳ 1 προβλεπόμενης αὐξήσεως, δέον διὰ Διαταγμάτων νὰ αὐξομοιοῦνται αἱ παρὰ τῶν προηγούμενων διατάξεων τοῦ παρόν- τος άρθρου ὀριζόμεναι εἰσφοραὶ ἀναλόγως τῶν διὰ τοὺς μ. ὄρους τῶν μισθολογικῶν κλάσεων καθοριζομένων αὐξομειώσεων, ἐπι- τρεπομένης καὶ τῆς στρογγυλεύσεως τῶν εἰσφορῶν εἰς ποσὰ κατὰ λήγοντα εἰς πεντάλεπτα.

4. Αἱ ἀνωτέρω ὑπὸ τῆς παραγρ. 2 καθοριζόμεναι εἰσφοραὶ ὀρίζονται :

ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1940	εἰς 4,8 ο)ο	ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἡσφαλισμένων
» » » 1945	» 6,6 ο)ο	» » » » »
» » » 1948	» 7,6 ο)ο	» » » » »
» » » 1951	» 8 ο)ο	» » » » »

Καθ' ἐκάστην αὐξήσιν εἰσφορῶν, περὶ ἧς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, δύναται διὰ Διατάγματος νὰ καθορίζεται διάφορος κατανομή τῆς εἰσφορᾶς μεταξὺ ἡσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς στρογγυλεύσεως τῶν εἰσφορῶν εἰς ποσὰ λήγοντα εἰς πεντάλεπτα.

5. Ὁ ἐργασθεὶς τμήμα τῆς ἡμέρας ὑποχρεοῦται οὐχ ἥττον μετὰ τοῦ οἰκείου ἐργοδότου εἰς τὴν καταβολὴν εἰσφορᾶς ὅλο-

κλήρου ημέρας. Δύναται διὰ κανονισμού νὰ καθορισθῇ ὡς χρονικὴ βᾶσις τῆς ἀσφαλίσεως ἡ ἐβδομάς ἢ ὁ μῆν, εἴτε γενικῶς, εἴτε δι' ὀρισμένας κατηγορίας ἡσφαλισμένων. Διὰ τοῦ κανονισμοῦ θέλουσι καθορισθῇ πᾶσαι αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν τροποποίησιν ταύτης τῆς χρονικῆς βᾶσεως ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι.

6. Ἐὰν συνταξιούχος πραγματοποιήσῃ ἡμέρας ἐργασίας, χωρὶς τοῦτο νὰ συνεπάγεται λήξιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν (ἄρθρα 33 παρὰ γρ. 1 καὶ 34 παρ. 1), βαρύνεται ὁ ἐργοδότης μὲ τὰς δι' αὐτὸν ὀριζομένης κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰσφορὰς ὑπὲρ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας.

7. Εἶναι ἄκυρος πᾶσα συμφωνία μεταξὺ ἡσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐργοδοτῶν ἀφ' ἑτέρου περὶ μεταβολῆς τοῦ τρόπου κατανομῆς μεταξὺ αὐτῶν τῆς ἐν παραγρ. 1 καὶ 2 ὀριζομένης εἰσφορᾶς.

8. Ἐπὶ τῶν μὴ λαμβανόντων ἀμοιβὴν ἡσφαλισμένων ὁλόκληρος ἡ εἰσφορὰ βαρύνει τὸν ἐργοδότην.

Καταβολὴ τῶν εἰσφορῶν.

*Ἀρθρον 22.

1) Διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν εὐθύνεται ὁ ἐργοδότης. Ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις ὑφίσταται καὶ ἐπὶ ἡσφαλισμένων μὴ ἀμειβομένων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐργοδοτοῦ, ὅστις καταβάλλων τὰς εἰσφορὰς δικαιούται νὰ εἰσπράττῃ κατὰ τὸν διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενον τρόπον τὴν βαρύνουσαν τὸν ἡσφαλισμένον μερίδα. Ἀρνήσεις τοῦ ἡσφαλισμένου πρὸς καταβολὴν ἀποτελεῖ λόγον καταγγελίας τῆς συμβάσεως, ἄνευ οἰασθήποτε ἀποζημιώσεως.

Πλείονες ἐργοδοτοὶ εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ ἰσὺς.

Ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος παρέχῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν ἔναντι ἀμοιβῆς εἰς ἐργοδότην, ὅστις δὲν εἶναι ὁ ἐκμεταλλεόμενος τὴν σχετικὴν ἐπιχείρησιν, διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ ἰσὺς ὁ ἐν λόγῳ ἐργοδότης καὶ ὁ ἐκμεταλλεόμενος τὴν ἐπιχείρησιν.

2) Διὰ κανονισμοῦ καθορισθῆσεται ὁ χρόνος τῆς καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν. Ὁ ἐργοδότης δέον ἐντὸς ἐπτά τῶν πλεονάζοντων ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ ὁρισθησόμενου χρόνου νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ Ἰδρυμα τὰς εἰσφορὰς.

Τὸ Ἰδρυμα πρὸς εἰσπραξίν τῶν εἰσφορῶν ἐκδιδίδει καὶ χρησιμοποιεῖ ἔνσημα, ἅτινα ἀπολαμβάνει τῆς νομικῆς προστασίας τῆς θεσπισμένης διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκδιδόμενα χαρτόσημα, ἐξομοιούμενα ἀπολύτως πρὸς αὐτά. Κατ' ἔτος χρησιμοποιοῦται ἴδιος τύπος ἐνσήμων, ὅστις δὲν δύναται νὰ τίθεται ἐκ νέου εἰς κυκλοφορίαν πρὸ τῆς παρόδου δεκαετίας. Ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως ἀποχρῶντων λόγων κρινομένων ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἰδρυματος δύναται νὰ γίνεταί ἀντικατάστασις τοῦ τύπου τῶν ἐνσήμων καὶ πρὸ τῆς παρόδου ἔτους.

3) Κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατῇ τὰ τμήματα τῶν εἰσφορῶν, τὰ βαρύνοντα τούτους κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Ἐὰν ὁ ἐργοδότης δὲν ἐκπληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσίν του ταύτην ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας πληρωμῆς τῶν μισθῶν, ἀπαλλάσσεται ὁ ἡσφαλισμένος τῆς τοιαύτης καταβολῆς, βαρύνουσις τοῦ λοιποῦ τὸν ἐργοδότην.

4) Ἐὰν ὁ ἐργοδότης δὲν καταβάλλῃ εἰς τὸ Ἰδρυμα τὰ ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ἡσφαλισμένων παρακρατηθέντα κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ποσά, διαπράττει τὸ ἀδίκημα τῆς ὑπεξαίρεσεως εἰς βαθμὸν πλημμελήματος, ἀσχέτως ποσοῦ.

5) Ἡ παρὰ τοῦ ἐργοδοτοῦ μὴ καταβολὴ τῶν εἰσφορῶν δὲν συνεπάγεται διὰ τὸν ἡσφαλισμένον στέρησιν ἢ μείωσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν παροχῶν.

6) Ἡ διάρκεια τῆς ἀσφαλιστικῆς σχέσεως καὶ τὰ πρὸς καθορισμὸν τῶν παροχῶν ἀπαραίτητα στοιχεῖα ἀποδεικνύονται διὰ θελτίου, παρεχομένου παρὰ τοῦ Ἰδρυματος εἰς ἕκαστον ἡσφαλισμένον καὶ ἀναγνωσμένου τὸ πολὺ κατὰ τριετίαν. Κατὰ τοῦ περιεχομένου τοῦ θελτίου ἢ παραλείψεων ἐν αὐτῷ, δύνα-

ται ὁ ἡσφαλισμένος νὰ υποβάλῃ ἐνστάσιν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀναγεώσεως. Διὰ κανονισμοῦ ὁρισθῇσονται πᾶσαι αἱ σχετικαὶ μὲ τὰ δελτία λεπτομέρειαι.

Εἰσπραξίς καθυστερουμένων εἰσφορῶν καὶ ἀπαιτήσεων.

*Ἀρθρον 23.

1) Εἰσφοραὶ μὴ καταβληθεῖσαι ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου, ἐπιβαρύνονται διὰ προσθέτου τέλους, ἴσου πρὸς τὰ 10)100 τῶν καθυστερουμένων εἰσφορῶν.

2) Δι' εἰσφορὰς καθυστερουμένας πέραν τῆς λήξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ κατέστησαν ἀπαιτηταί, ἐπιβάλλεται ὁ νόμιμος τόκος ὑπερημερίας ὑπολογιζόμενος ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἡξημένου κατὰ τὸ πρόσθετον τέλος, περὶ οὗ ἡ προηγούμενη παράγραφος.

3) Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτήσεις τοῦ Ἰδρυματος ἐκ καθυστερουμένων εἰσφορῶν, τόκων ὑπερημερίας, προσθέτων τελῶν ἢ δαπανῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 45 παρ. 2 ἢ ἐπαυξήσεων τῶν εἰσφορῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 65 ἢ ἐκ καταλογισμῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 66 εἰσπράττονται διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων».

Τὸ Ἰδρυμα δύναται νὰ υποχρεωθῇ, ὅπως καταβάλλῃ εἰς τὸ Δημόσιον τὰς δαπάνας, ἃς συνεπάγεται δι' αὐτὸ ἢ διὰ τῆς ταμειακῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας ἀναγκαστικῆς εἰσπραξίς τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν, τοῦ κατ' ἔτος καταβλητέου ποσοῦ ὀριζομένου διὰ πράξεων τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν.

4) Ὡς τίτλοι διὰ τὴν παρὰ τῶν Ταμείων βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τῶν, περὶ ὧν ἀνωτέρω, ἀπαιτήσεων χρησιμοποιοῦσι καταστάσεις ὀφειλετῶν, συντασσόμεναι καὶ ἀποστελλόμεναι εἰς τὰ Ταμεία παρὰ τοῦ Ἰδρυματος.

5) Κατὰ τῆς τοιαύτης ἐκτελέσεως ἐπιτρέπονται ἐνστάσεις ὑποβαλλόμεναι κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα καὶ ἀπευθυνόμεναι κατὰ τοῦ Ἰδρυματος καὶ οὐχὶ κατὰ τοῦ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ διώκοντος, ἄνευ εὐθύνης τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Αἱ ἐνστάσεις ἐκδικάζονται παρὰ τοῦ πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ποσῶν ὑπερβαίνοντων τὰς 20.000 δραχ.

6) Ἐν περιπτώσει εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτήσεων διὰ πλειστηριασμοῦ ἢ ἀναγγελίας εἰς τὴν πτώχευσιν, ἡ κατάταξις αὐτῶν γίνεται προνομιακῶς μετὰ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἀριθμοῦ 4 τοῦ ἄρθρου 940 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐν ἐνδεχομένῃ δὲ ἀνεπαρκείᾳ τοῦ ἀπομένοντος υπολοίπου πρὸς ἐντελῆ ἐξόφλησιν, αἱ οὕτω συντρέχουσαι προνομιακαὶ ἀπαιτήσεις κατατάσσονται συμμέτρως.

7) Τὸ δικαίωμα πρὸς εἰσπραξίν τῶν εἰσφορῶν παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἴκον. ἔτους, καθ' ὃ αὐταὶ κατέστησαν ἀπαιτηταί.

Ἐπὶ τῆς τοιαύτης παραγραφῆς ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν.

8) Εἰσφοραὶ ἀδικαιολογήτως εἰσπραχθεῖσαι, ἐπιστρέφονται ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐντόκως πρὸς 5 ο/ο.

Ὁ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀδικαιολογήτως εἰσπραχθεισῶν εἰσφορῶν ἐνδιαφερόμενος ἡσφαλισμένος δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτὸν πληρωμὴν τοῦ ἀντιστοιχοῦντος αὐτῷ ἐντόκως ποσοῦ.

Τοπαθέτησις κεφαλαίων.

*Ἀρθρον 24.

1) Τὰ διαθέσιμα κεφάλαια τοῦ Ἰδρυματος δύναται νὰ ἐπενδύονται εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους ἢ εἰς κινητὰς ἀξίας ἡγγυημένας παρ' αὐτοῦ, ἢ νὰ διατίθενται εἴτε πρὸς ἀπόκτησιν

προσοδοφόρων ἀκινήτων, εἴτε πρὸς χορήγησιν δανείων ἐπὶ πρῶτῃ ὑποθήκῃ, τέλος, ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους, εἰς δάνεια πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων γενικωτέρας χρησιμότητος διὰ τὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν.

2) Τὸ Ἰδρυμα δύναται νὰ διαθέτῃ μέρος τῆς περιουσίας του:

α) Πρὸς ἐπέκτασιν καὶ πλουτισμὸν, χάριν τοῦ ἔργου τῆς ἀσφαλίσεως, τῶν ἐκασταχοῦ τυχόν ἀνεπαρκῶν θεραπευτηρίων (ιατρείων, νοσοκομείων, σανατορίων, ἀσύλων, μαιευτηρίων, βρεφικῶν καὶ παιδικῶν σταθμῶν ἢ ὑδροθεραπευτηρίων) τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος, δήμους, κοινότητες, ἱδρύματα καὶ φιланθρωπικὰς ὁργανώσεις.

β) Πρὸς ἀπόκτησιν ἰδίων θεραπευτηρίων, ὅπου κρίνεται ἀνεπαρκὴς ἢ μὴ συμφέρουσα ἡ χρησιμοποίησις τῶν ὑφισταμένων τοιούτων διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀσφαλίσεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου α' τὸ Ἰδρυμα δικαιούται νὰ συμμετέχῃ εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν θεραπευτηρίων καὶ νὰ ἐνασκή ἔλεγχον ἐπὶ τούτων, εἰς ἔκτασιν καθοριζομένην διὰ τῶν μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ κράτους, τῶν δήμων, κοινοτήτων, ἱδρυμάτων καὶ φιλανθρωπικῶν ὁργανώσεων συναπτομένων συμ- φωνιών.

3) Τὸ Δημόσιον, οἱ δήμοι καὶ αἱ κοινότητες δύνανται νὰ παραχωρῶσι δωρεὰν κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Ἰδρυμα τὰ κατάλληλα γήπεδα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τῆς προηγουμένης παραγράφου σκοπῶν.

4) Διὰ κανονισμοῦ ἐκδιδομένου καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καθορισθήσεται ἐιδικότερον καὶ ἐν λεπτομερείᾳ ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω τιθεμένας γενικὰς ἀρχὰς ἀκολουθητέα παρὰ τοῦ ἱδρύματος οἰκονομικὴ πολιτικὴ.

Φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ καὶ δικονομικὰ προνόμια.

Ἄρθρον 25.

1) Τὸ Ἰδρυμα ἀπαλλάσσεται παντὸς δημοσίου, δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ ἢ λιμενικοῦ φόρου, ἀμέσου ἢ ἐμμέσου, παντὸς τέλους ταχυδρομικοῦ ὡς καὶ δικαστικοῦ εἰς πᾶσαν δίκην του καὶ τέλος ἀπολαύει ἀνεξαιρέτως ἀπασῶν τῶν ἀτελειῶν καὶ προνομίων, δικαστικῶν, διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν, ὡς ἐὰν εἶναι αὐτὸ τὸ Δημόσιον.

2) Οὐδέποτε διατάσσεται προσωρινὴ ἐκτέλεσις κατὰ τοῦ ἱδρύματος, ἐπὶ πάσης δὲ τελεσιδικίου ἀποφάσεως κατ' αὐτοῦ ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἢ ὑπὸ τούτου ἀσκουμένη αἴτησις ἀναιρέσεως, ὡς καὶ ἡ πρὸς ἐνάσκησιν ταύτης προθεσμία.

3) Ὁ εἰς τὸ Ἰδρυμα ἐπιβαλλόμενος διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ὁρκος δίδεται ὑπὸ τοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου ὁριζομένου προσώπου.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ὁ τοιοῦτος ὁρκος διατυπύεται ὑπὸ τῷ τύπον τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν, εἰς τὴν τροποποίησιν δὲ ταύτην τοῦ τύπου δύναται νὰ προβῇ ὁ εἰδωνὸν τὸν ὁρκὸν κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ καὶ ἐν περιπτώσει κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὁρκος διετυπώθη ἄλλως, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαία ἡ ἔκδοσις περὶ τούτου ἀποφάσεως.

4) Ἀπασα αἱ δίκαι τοῦ ἱδρύματος εἰσάγονται παρ' αὐτοῦ ἐνῶπιον παντὸς δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου ὡς νόμῳ προτετιμημένα τὴν ὁγδόην ἡμέραν ἀπὸ τῆς κλητεύσεως ἀνευ πράξεως προτιμήσεως. Ἐπίσης αἱ κατ' ἐργοδοτῶν καὶ ἡσφαλισμένων ἐπὶ παραβάσει τοῦ παρόντος νόμου ποινικαὶ ἀγωγαί, ἐφ' ὅσον ἀφαιρῶσιν εἰς πταίσματα καὶ πλημμελήματα, εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, ἐκδικαζόμεναι ἀνυπερθέτως ἐν τῷ δὲ δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς μηνύσεως.

5) Ἡ εἰς χεῖρας τοῦ ἱδρύματος κατάρσεις εἶναι ἄκυρος καὶ ἀποδίδει τοῦτο τὰ κατασχεθέντα, ἐὰν δὲν ἐπιβληθῇ δυνάμει ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὡς καὶ ἐὰν εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ ἀπαίτησις, δι' ἣν ἐπιβάλλεται ἡ κατάσχεσις, στηρίζεται ἐπὶ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἐπὶ οἰοδὴποτε ἄλλου δημοσίου ἐγγράφου, δὲν γί-

νεται μνεία τῆς ἀδείας ταύτης ἢ τοῦ τοιούτου ἐγγράφου ἐν τῷ κατασχετηρίῳ.

6) Τὰ παρὰ τοῦ ἱδρύματος τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία ἀποτελοῦν ἐντελῆ ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων τῶν κατὰ παντὸς μέχρι παραγραφῆς τῶν ἀπαιτήσεων τούτων, ἀπόσπασμα δὲ τῶν ἐν λόγῳ βιβλίων, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ἢ τῶν διευθυντῶν τῶν ὑποκαταστημάτων, ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν ἐν ὧν πῶν τῶν δικαστηρίων.

Μ Ε Ρ Ο Σ Γ'.

Ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Παροχαὶ τοῦ ἱδρύματος εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας.

Ἱατρικὴ περίθαλψις.

Ἄρθρον 26.

1) Εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας ἡσφαλισμένου ἢ οἰοδὴποτε συνταξιούχου ἢ τινὸς τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τούτων καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀσθένεια, τὸ ἱδρυμα χορηγεῖ εἰς τὸν ἀσθενῆ τὸν διαμένοντα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς χώρας, καθ' ὃν τρόπον, εἰς ἣν ἔκτασιν καὶ εἰς ἣν κέντρα θέλει ὁρίσῃ κανονισμός, ἱατρικὴν περίθαλψιν τούτῳ τὴν δέουσαν ἱατρικὴν ἀντίληψιν, τὰ ἀναγκαῖα φάρμακα καὶ τὰ συνήθη θεραπευτικὰ μέσα.

2) Εἰς περίπτωσιν τοκετοῦ ἡσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου ἢ συζύγου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου ἢ ἱατρικὴν περίθαλψιν συνίσταται εἴτε εἰς μαιευτικὴν καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἱατρικὴν ἀντίληψιν μετὰ τῶν ἀναγκαίων φαρμάκων καὶ συνήθων θεραπευτικῶν μέσων εἴτε εἰς ἐφ' ἅπαξ χρηματικὸν βοήθημα.

Διὰ κανονισμοῦ ὁρισθήσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρηματικοῦ βοηθήματος.

3) Ἡ ἱατρικὴ περίθαλψις χορηγεῖται δωρεάν, ὑποχρεομένου τοῦ περιθαλπομένου κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα εἰς μερικὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς διὰ τὴν ἱατρικὴν περίθαλψιν δαπάνας τοῦ ἱδρύματος, οὐχὶ ὅμως καὶ πέραν τοῦ πέμπτου αὐτῶν.

4) Ἐπὶ ἀσθενείας ὀφειλομένης εἰς ἀτύχημα δὲν ἰσχύει ἡ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζομένη συμμετοχὴ τοῦ περιθαλπομένου.

5) Ἡ ἱατρικὴ καὶ μαιευτικὴ ἀντίληψις χορηγεῖται ἐν ἱατρείῳ, κατ' οἶκον ἢ προκειμένου περὶ ἀσθενῶν ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων καὶ ἐν νοσοκομείῳ ἢ μαιευτηρίῳ, καθ' ὃν περὶ τούτου θέλει ὁρίσῃ κανονισμός.

6) Τὸ ἱδρυμα ἐνασκεῖ κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν, δι' ἐπισκέψεως τούτων καὶ κατ' οἶκον διὰ τῶν πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένων προσώπων. Ἐπίσης ἀσκεῖ ἔλεγχον τῶν παρεχομένων φαρμάκων διὰ δειγματοληψιών, ὧν τὰς καθ' ἑκάστα λεπτομερείας θέλει καθορίσει διάταγμα, ἐκδιδομένον προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Κρατικῆς Ὑγίεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

7) Διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἱατρικῆς καὶ μαιευτικῆς ἀντιλήψεως καὶ τῶν φαρμάκων ἰσχύει τὸ σύστημα τῆς ἐλευθερίας ἐκλογῆς ὑπὸ τοῦ περιθαλπομένου. Ἡ ὁργάνωσις τῆς ἐλευθερίας ἐκλογῆς τῶν ἱατρῶν ἀνατίθεται εἰς τὸν πανελλήνιον ἱατρικὸν σύλλογον, εἰς τὸν ὅποιον καταβάλλει τὸ ἱδρυμα τὸ διὰ τὴν ἱατρικὴν ἀντίληψιν ἀντιστοιχοῦν ἐκ τοῦ ἀσφαλιστροῦ ἀσθενείας ποσοστὸν, ἔτι δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσπραττόμενα ποσά. Ὁ τρόπος τῆς ὁργάνωσιν τῆς ἱατρικῆς ἀντιλήψεως καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Πανελλ.

ιατρικού συλλόγου, συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ἱατρικῆς δεοντολογίας καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ παρέχεται εἰς τοὺς περιθαλπομένους ἢ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἐνδεκνυμένη θεραπείᾳ καὶ ὅτι ταύτην θὰ προσφέρουν τοὺλάχιστον τὸ ἥμισυ τῶν ἐν ἐκάστῳ κέντρῳ διαμενόντων ἱατρῶν. Δύναται τὸ ἴδρυμα εἰς κέντρα, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν καθίσταται ἐφικτὴ ἡ πραγματοποίησις τοῦ ἀνωτέρω συστήματος, νὰ χρησιμοποιοῖ τοὺς εἰς αὐτὰ ἐπιθυμούντας νὰ παρέχῃσι τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἱατροῦς.

Πᾶσα συλλογικὴ διαφορά προκύπτουσα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου ταύτης λύεται διαιτητικῶς ὑπὸ τοῦ συμβουλίου Κοινῶν. Ἀσφαλίσεων.

Ἱατροὶ μὴ ἔχοντες ἀσκήσει ἐπὶ διετίαν τοὺλάχιστον τὴν ἱατρικὴν ἐπάγγελμα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χορηγοῦν ἱατρικὰς φροντίδας ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν πρόκειται περὶ τῆς χορηγήσεως τοιούτων φροντίδων εἰς ἱατροῦς, νοσοκομείων ἢ θεραπευτηρίων, τελούν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἱατροῦ κεκτημένου τὴν ἀνωτέρω πείραν ἢ περὶ κέντρων, ἔνθα δὲν ὑπάρχουν ἱατροὶ τοιαύτης πείρας.

8) Πᾶς ἱατρός περιθάλπων ἡσφαλισμένους ὀφείλει νὰ εἰσδοιοῖ τὸ ἀρμόδιον τμήμα τοῦ ἰδρύματος περὶ τῆς παθήσεως τοῦ ἀσθενοῦς, καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρίσει κανονισμὸς πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ προληπτικοῦ καὶ στατιστικοῦ ἔργου τῆς ἀσφαλίσεως.

9) Τὰ φάρμακα παρέχονται παρὰ τῶν κανονικῶς λειτουργούντων φαρμακείων. ἐφ' ὅσον ταῦτα συμμορφωθῶσι μὲ τοὺς ὅρους συμβάσεως καταρτισθεμένης μεταξὺ τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἢ τούτων ὅρους οὗς θέλει καθορίσει εἰδικὸς κανονισμὸς. Ἐν τῇ συμβάσει ἢ τῷ κανονισμῷ θέλουσι ὁρισθῇ καὶ τὰ ποσοστὰ τῶν πρὸς τὸ ἴδρυμα παρασχετέων ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν φαρμάκων ἐκπτώσεων.

Πρόσθετος περίθαλψις ἀσθενῶν.

Ἄρθρον 27.

1) Ἐφ' ὅσον ἡ ἀσθένεια τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου, οὐχὶ ὅμως καὶ μέλους οἰκογενείας, ἀπαιτεῖ τὴν περίθαλψιν αὐτοῦ ἐν Σανατορίῳ ἢ ἀναρρωτηρίῳ, τὴν χρησιμοποίησιν εἰδικῶν θεραπευτικῶν μέσων (π. χ. χρῆσιν λουτρῶν ἢ μηχανοθεραπείαν κλπ.), ἢ παντὸς εἶδους προθέσεις ἢ θεραπευτικὰς συσκευάς, τὸ ἴδρυμα δύναται νὰ παρέχῃ τὴν πρόσθετον ταύτην περίθαλψιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ κανονισμοῦ.

2) Διὰ τοῦ κανονισμοῦ δύναται νὰ ὁρισθῇ ἡ μερικὴ συμμετοχὴ τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου εἰς τὰς σχετικὰς δαπάνας κατὰ ποσοστὸν οὐδέποτε ἀνώτερον τοῦ τρίτου τούτων.

3) Ἡ πρόσθετος περίθαλψις, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἢ βελτίωσιν τῆς υγείας τῶν θυμάτων ἀτυχημάτων, χορηγεῖται οὐτοῖς ὑποχρεωτικῶς παρὰ τοῦ Ἰδρύματος, ἄνευ οἰσδήποτε συμμετοχῆς τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὰς σχετικὰς δαπάνας.

Δαπνάει μετακινήσεως ἀσθενῶν.

Ἄρθρον 28.

Ἐὰν ἐν τῷ τόπῳ διαμονῆς τοῦ ἀσθενοῦς ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, οὐχὶ ὅμως καὶ μέλους οἰκογενείας, δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ νοσηλεία ἐν νοσοκομείῳ ἢ ἡ παροχὴ τῆς δεούσης ἐιδικῆς ἱατρικῆς ἀντιλήψεως, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ ἀσθένειά του, τὸ ἴδρυμα συμμετέχει, καθ' ὃ μέτρον καὶ ἐφ' ὅρους καὶ προϋποθέσεις, θέλει ὁρίσει κανονισμὸς. εἰς τὰς δαπάνας πρὸς μετάβασιν καὶ ἐπιστροφὴν τοῦ ἀσθενοῦς, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ἐνδὸς συνοδοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του εἰς τὸ πλησιέ-

στερον κέντρον, ἔνθα εἶναι δυνατόν νὰ παρασχεθῇ εἰς αὐτὸν ἡ δέουσα ἱατρικὴ ἀντιλήψις ἢ ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις.

Ἐξοδα κηδείας

Ἄρθρον 29.

1) Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, οὐχὶ δὲ καὶ μέλους οἰκογενείας, τὸ ἴδρυμα καταβάλλει ἐξοδα κηδείας ἐκ δραχμῶν 1.250.

2) Τὰ ἐξοδα κηδείας καταβάλλονται εἰς τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος.

Μὴ ὑπαρχόντων μελῶν τῆς οἰκογενείας, δικαιουμένων εἰς ἐξοδα κηδείας τὸ ἴδρυμα καταβάλλει εἰς τὸν κατὰ τὴν κρίσιν του ἐπιμεληθέντα τῆς κηδείας.

Ἐπίδομα ἀσθενείας καὶ ἀτυχήματος.

Ἄρθρον 30.

1) Ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος συνεπείᾳ ἀσθενείας μὴ ὀφειλομένης εἰς δόλον αὐτοῦ καταστῇ ἀνικάνος πρὸς ἐργασίαν, καὶ συνεπείᾳ ταύτης ἀπέχει τῆς ἐργασίας του, δικαιούται ἡμερησίου χρηματικοῦ βοηθήματος (ἐπίδομα ἀσθενείας).

2) Τὸ ἴδρυμα δύναται, κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ, νὰ διακόπτῃ τὴν χορήγησιν τοῦ ἐπιδόματος ἢ νὰ παρέχῃ μέρος μόνον αὐτοῦ, ὡςάκις διαπιστῶνται προσηκόντως, ὅτι ὁ δικαιούχος ἐπεδύνωσε τὴν κατὰστασιν του συνεπείᾳ μὴ τηρήσεως τῶν διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενων ὑποχρεώσεων περὶ τῆς ὀφειλομένης συμπεριφορᾶς τῶν ἀσθενῶν.

Τὸ ἐπίδομα καταβάλλεται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος ἀπὸ τῆς ἑκτῆς ἡμέρας, ἀφ' ἣς ἀνηγγέληται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἢ ἐπελθοῦσα εἰς τὸν ἡσφαλισμένον ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν, μέχρι τῆς παρόδου αὐτῆς, οὐδέποτε δὲ πέραν τῶν ἐκατὸν ὀγδοήκοντα ἡμερῶν, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἀνικανότητος ὀφειλομένης εἰς ἀτύχημα, ὅτε ἡ καταβολὴ του ἄρχεται ἀπὸ τῆς τετάρτης ἡμέρας. Τὸ ἐπίδομα καταβάλλεται καὶ διὰ τὰς μὴ ἐργασίμους ἡμέρας.

4) Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος ὁρίζεται ὡς ἀκολούθως :

Κλάσεις	Δραχμαὶ
I	6
II	18
III	30
IV	44
V	60
IV	76
VII	92
VIII	108

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀτυχήματος, παρέχεται πρόσθετον ἐπίδομα, ἴσον πρὸς τὰ 50 ἑκατοστὰ τοῦ ἀνωτέρω ὀριζομένου ἐπιδόματος ἀσθενείας, ἐφ' ὅσας ἡμέρας διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης, οὐχὶ ὅμως καὶ πέραν τῶν 750 ἡμερῶν.

Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 ἀυξομειοῦται τὸ ἐπίδομα ἀναλόγως τῶν ὁρισθησόμενων μέσων ὥρων τῶν μισθολογικῶν κλάσεων. Ὡς βάσις τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ ἐπιδόματος λαμβάνεται ὁ μέσος ὥρος τοῦ ἡμερομισθίου τοῦ ληφθέντος κατὰ τὰς εἴκοσι ἡμέρας, καθ' ὅς εἰργάσθη ὁ ἡσφαλισμένος πρὸ τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἀσθενείας του.

5) Ἐφ' ὅσον ὁ ἡσφαλισμένος λαμβάνει ἀντιμισθίαν παρὰ τοῦ ἐργοδότη, τὸ ἐπίδομα μειοῦται εἰς τρόπον, ὥστε προστιθέμενον εἰς τὴν λαμβανομένην ἀντιμισθίαν νὰ μὴ ὑπερβαίνει τὴν εἰς τὸν ἡσφαλισμένον πρὸ τῆς ἀνικανότητος καταβαλλομένην ἀμοιβήν.

6) Διὰ τοὺς ἡσφαλισμένους, τῶς δικαιουμένους ἐπιδόματος

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

καὶ νοσηλευομένους εἰς πάσης φύσεως θεραπευτήρια, τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος μειοῦται, διὰ μὲν τοὺς μὴ βαρυνομένους διὰ συντηρήσεως οἰκογενείας κατὰ τὰ δύο τρίτα, διὰ δὲ τοὺς συντηροῦντας οἰκογένειαν κατὰ τὸ τρίτον.

7) Τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προβλεπόμενον ἐπίδομα διὰ τὴν περίπτωσιν ἀσθενείας μὴ ὀφειλομένης εἰς ἀτύχημα κατὰβάλλεται μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐπιδόματα κυοφορίας, λοχείας καὶ θηλάσεως.

Ἄρθρον 31.

1) Ἡ ἡσφαλισμένη δικα οὔται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος ἐπὶ ἑξ ἑβδομάδας πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ ἐπὶ ἴσον χρόνον μετ' αὐτὸν ἡμερησίου ἐπιδόματος (ἐπίδομα κυοφορίας καὶ λοχείας).

2) Τὸ ἐπίδομα κυοφορίας καὶ λοχείας καταβάλλεται, ἐφ' ἑσας ἡμέρας τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀναγραφόμενης περιόδου ἢ ἡσφαλισμένη ἀπέχει τῆς ἐργασίας τῆς. συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μὴ ἐργασιμῶν ἡμερῶν.

3) Ἐν περιπτώσει τοκετοῦ ἢ ἡσφαλισμένη δικαιούται ἐπιδόματος θηλάσεως ἐπὶ ἐξήκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἐπιδόματος λοχείας καὶ ἐφ' ὅσον τὸ νεογνὸν εὐρίσκεται ἐν ζωῇ. Ἐὰν ἡ ἡσφαλισμένη ἀποθάνῃ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου παροχῆς τοῦ ἐπιδόματος, καταβάλλεται τὸ ἐπίδομα διὰ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας εἰς τὸν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἰδρύματος ἐπιμελούμενο τῆς συντηρήσεως τοῦ βρέφους.

4) Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος κυοφορίας, λοχείας καὶ θηλάσεως ἰσοῦται πρὸς τὸ 1)3 τοῦ μέσου ἡμερησίου μισθοῦ.

Μέλη οἰκογενείας.

Ἄρθρον 32.

1) Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου θεωροῦνται ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου τὰ κάτωθι πρόσωπα:

α') Ἡ σύζυγος, ἐπὶ ἡσφαλισμένης δὲ ὁ ἀνάπηρος καὶ ἄπορος σύζυγος.

β') Τὰ ἄγαμα τέκνα (νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, υἱοθετηθέντα, προγεννοὶ καὶ ἐπὶ ἡσφαλισμένης καὶ τὰ νόθα) μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

γ') Ἡ μήτηρ καὶ ὁ ἀνάπηρος καὶ ἄπορος πατήρ.

δ') Οἱ ὄρφανοὶ πατέρες καὶ μητέρες ἔγγονοι καὶ ἀδελφοὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμοι.

2) Τὰ πρόσωπα, τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ θεωροῦνται ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου, ἐφ' ὅσον συμβιοῦσι μετ' αὐτοῦ καὶ ἢ συντηρήσεις των βαρύνει κυρίως αὐτόν.

Θεωρεῖται, ὅτι ὑπάρχει συμβίωσις καὶ ἐὰν διὰ σοβαρὰς λόγους, ὁρισθησάμενος διὰ κανονισμοῦ, ὁ σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος ἢ τὰ τέκνα δὲν διαμένουσι προσωρινῶς ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην.

3) Ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση τοῦ Ἰδρύματος ἐπιτρέπει τοῦτο, δύνανται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ, α' παροχαὶ τοῦ ἄρθρου 26 νὰ χορηγῶνται καὶ εἰς τὰ τέκνα καὶ μετὰ τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ὄριον ἡλικίας, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται συνθήκαι καθιστώσαι ἀναγκαίαν τὴν χορήγησιν εἰς αὐτὰ τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν.

Παροχαὶ τοῦ Ἰδρύματος εἰς περίπτωσιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

Α'. Σύνταξις ἀναπηρίας.

Ἄρθρον 33.

1) Ὁ παρὰ τῷ Ἰδρύματι ἡσφαλισμένος θεωρεῖται ἀνάπηρος, ἐὰν λόγῳ παθήσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς δὲν θύναται νὰ κερδίξῃ δι' ἐργασίας ἀνταποκρινομένης εἰς τὰς θυνάμεις, τὰς δεξιότητες, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν συνήθη αὐτοῦ ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν, πλέον τοῦ τρίτου ἐκείνου, ὅπερ συνήθως κερδίζει, ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ κατηγορίᾳ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιᾶς ἄνθρωπος τῆς αὐτῆς μορφώσεως.

Ὡς ἀναπηρία παρέχουσα δικαίωμα εἰς σύνταξιν εἶναι ἡ διαρκoῦσα κατὰ πρόβλεψιν ἐξ τοῦλάχιστον μῆνας.

2) Ὁ παρὰ τῷ Ἰδρύματι ἡσφαλισμένος, ἐὰν κατὰ τὴν ἀνάπηρσιν, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40 παρὰ γρ. 1 δικαιούται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος συντάξεως (σύνταξις ἀναπηρίας).

3) Ὁ ἡσφαλισμένος, ἐὰν καταστῇ ἀνάπηρος ἐκ προθέσεως ἢ συνεπείᾳ πλημμελήματος ἢ κακοουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος καὶ διαπιστωθῇ ἡ ἐνοχὴ του διὰ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν δικαιούται συντάξεως ἀναπηρίας. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι πρόσωπα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 35 ἀναφερομένων, ταῦτα δικαιοῦνται τῆς συντάξεως, ἥς θὰ ἐδικαιοῦντο εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου.

4) Τὸ ποσὸν τῆς ἐτήσιας συντάξεως ἀναπηρίας συνίσταται ἐκ σταθεροῦ ποσοῦ καὶ ἐκ προσαυξήσεως.

Τὸ σταθερὸν ποσὸν ὀρίζεται εἰς δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας, ἀστέως τῶν μισθολογικῶν κλάσεων, εἰς ἃς ὑπάγεται ὁ ἀνάπηρος ἡσφαλισμένος.

Αἱ προσαυξήσεις διὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐργασίας ὀρίζονται ἀναλόγως τῆς μισθολογικῆς κλάσεως, ἐν ᾗ ἐπραγματοποιήθη αὕτη, ὡς ἀκολούθως:

δρ. 0.15 ἐν τῇ μισθολογικῇ κλάσει	I
δρ. 0.50	II
δρ. 0.90	III
δρ. 1.45	IV
δρ. 2.10	V
δρ. 2.85	VI
δρ. 3.70	VII
δρ. 4.80	VIII

Ἐν περιπτώσει ἀπασχολήσεως τοῦ ἡσφαλισμένου εἰς πλείονας ἐργοδότας (ἄρθρον 8 παρ. 2) ὑπολογίζονται, ἅπαξ μὲν τὸ βασικὸν ποσόν, ἀθροιστικῶς δὲ αἱ προσαυξήσεις τοῦ προηγουμένου ἐθαφίου δι' ἐκάστην ἀπασχόλησιν.

Ἐπὶ ἐφαρμογῇ τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐθαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 διὰ τῶν, περὶ τῶν αὐτῇ, διαταγμάτων δέον ἀφ' ἐνὸς ν' αὐξομειοῦται ἀναλόγως τὸ ἀνωτέρω σταθερὸν ποσὸν τῆς συντάξεως, ὡς καὶ αἱ προσαυξήσεις αὐτοῦ δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας καὶ ἀφ' ἐτέρου τροποποιούνται κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ εἰδικώτερον ὁρισθησάμενα τὰ ποσὰ τῶν κεχορηγημένων συντάξεων.

5) Διὰ τὰ θύματα ἀτυχημάτων τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 40 ο)ο τῆς ἀντιμισθίας ἢ ἐλάμβανε τὸ θύμα κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς διαπιστώσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας.

6) Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως προσαυξάνεται κατὰ 50 ο)ο,

ἐφ' ὅσον ὁ ἀνάπηρος ἡσφαλισμένος εὐρίσκεται διαρκῶς εἰς κατὰστασιν ἀπα:τοῦσαν συνεχῆ ἐπίβλεψιν, περιποίησιν καὶ βοήθειαν ἐτέρου προσώπου (ἀπόλυτος ἀναπηρία).

7) Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως ἀναπηρίας ἐν οὐδὲ μιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν μισθὸν τοῦ ἡσφαλισμένου κατὰ τὸ τελευταῖον δωδεκάμηνον ἐργασίας.

Β'. Σύνταξις γήρατος.

Ἄρθρον 34.

1) Ὁ ἡσφαλισμένος ἢ ἡσφαλισμένη, ἐὰν ὁ μὲν μετὰ τὸ 65, ἢ δὲ μετὰ τὸ 60 ἐτος τῆς ἡλικίας δὲν κερδίζῃ, ἐξ οἷα: δῆ:τοτε ἐργασίας, πλεόν τοῦ ἡμίσεος ἐκείνου, ὅπερ κερδίζει ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ κατηγορίᾳ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιῆς ἄνθρωπος, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἁρθροῦ 40 παρ. 1. δικαιούται συντάξεως (σύνταξις γήρατος).

2) Διὰ τὸν κατὰ ποσὸν καθορισμὸν τῆς συντάξεως γήρατος ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 7 τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ.

Γ'. Σύνταξις χήρας, ὀρφανῶν καὶ γονέων.

Ἄρθρον 35.

1) Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἢ τῆς συνταξιούχου ἢ ἡσφαλισμένου ἢ ἡσφαλισμένης, ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἁρθροῦ 40 παρ. 1, δικαιούνται συντάξεως κατὰ τὰς ἐπομένους παραγράφους :

α) Ἡ χήρα ἢ ὁ ἄπορος καὶ ἀνάπηρος χῆρος, οὗ ἢ συντήρησις ἐδάρυνε κυρίως τὴν θανόντα.

β) Τὰ νόμιμα τέκνα, τὰ νομιμοποιηθέντα καὶ υἱοθετηθέντα, ὧν ἢ υἱοθεσία ἐλαβε χώραν ἐν τοῦλάχιστον ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὸν θετὸν πατέρα καὶ τὰ ὅποια δὲν λαμβάνουσιν ὁπωσδήποτε σύνταξιν ἐκ τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐπὶ θανάτου ἡσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου καὶ τὰ νόθα αὐτῆς τέκνα.

γ) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου (τῆς ἡσφαλισμένης ἢ τῆς συνταξιούχου) ὀρφανοὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ἔγγονοι καὶ προγονοί, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι συνεβίου μετὰ τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης) καὶ συνετηροῦντο κυρίως ὑπ' αὐτοῦ (αὐτῆς). καὶ

δ) Οἱ γονεῖς, ἐὰν συνεβίου μετὰ τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης) καὶ ἢ συντήρησις των ἐδάρυνε κυρίως αὐτὸν (αὐτήν).

2. Ἡ χήρα (χῆρος) δὲν δικαιούται συντάξεως.

Α) Ἐὰν ὁ θάνατος τοῦ συζύγου (τῆς συζύγου) ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου τῶν ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτός :

α) Ἐὰν ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς ἀτύχημα.

β) Ἐὰν ὑφισταμένου τοῦ γάμου ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον.

γ) Ἐὰν ἢ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τελῇ εἰς κατὰστασιν ἐγκυμοσύνης. καὶ

Β) Ἐὰν ὁ θανὼν (ἢ θανούσα) ἐλάμβανε κατὰ τὴν τέλει τῶν γάμου σύνταξιν ἀναπηρίας ἢ γήρατος, ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου 24 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

3) Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως, εἰς ἣν δικαιούται ἢ χήρα (χῆρος) ἰσοῦται πρὸς τὰ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης), τῆς συντάξεως δηλαδὴ ἣτις ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν (αὐτήν). ἢ εἰς ἣν ὁ δικαιούτο οὗτος (αὐτή), ἐὰν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου καθίστατο ἀνάπηρος.

4) Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως ἐκάστου τέκνου ἰσοῦται πρὸς τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτησίας συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

Προκειμένου περὶ τέκνου ὀρφανοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον σύνταξις αὐτοῦ διπλασιάζεται.

Τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῆς χήρας (χῆρου) καὶ τῶν τέκνων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαῖν τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) καὶ μὴ ὑπαρχούσης χήρας (χῆρου) δικαιουμένης συντάξεως τὰ ἐξήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ἐν λόγῳ ποσῷ.

Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων ὑπερβαῖν, τὰ ὅρια τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου, ἢ σύνταξις ἐκάστου δικαιουμένου μειοῦται ἀναλόγως.

5) Οἱ περὶ ὧν ἢ παράγραφος 1 ἔγγονοι, προγονοὶ καὶ γονεῖς δικαιούνται συντάξεως, ἐὰν δὲν ὑφίσταται χήρα (χῆρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως, ἢ ἐὰν ὑφισταμένων τοιούτων, διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν εἰς σύνταξιν δικαιωμάτων αὐτῶν δὲν ἐξηγητήθη τὸ ὀριζόμενον ἐν ἐδαφίῳ 3 τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

6) Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἐκάστου ἔγγονου, προγονοῦ ἢ γονέως ἰσοῦται πρὸς τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης), χωρὶς ὅμως τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ἐγγόνων, προγονῶν καὶ γονέων νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου, τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης), ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου, τὸ ποσὸν τὸ ἀπομένον ἐκ τῆς ἐν λόγῳ συντάξεως μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος τῆς χήρας (χῆρου) ἢ τῶν τέκνων.

Αἱ διατάξεις τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

7) Ἐὰν πρόσωπον, ἐκ τῶν κατὰ τὰς προηγούμενας διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ δικαιουμένων συντάξεως τελῇ εἰς κατὰστασιν ἀπολύτου ἀναπηρίας, τὸ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμοὺς ἐξευρισκόμενον ποσὸν τῆς ἐτησίας αὐτοῦ συντάξεως ἐπαυξάνεται κατὰ τὸ ἥμισυ, χωρὶς ἢ τοιαύτης ἐπαύξεως νὰ θίγῃ ὅπως δῆποτε τὰ δικαιώματα τῶν λοιπῶν δικαιουμένων συντάξεως προσώπων.

8) Πρόσωπα, ἐκ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἁρθρον δικαιουμένων συντάξεως, στεροῦνται παντὸς ἐπ' αὐτῆς δικαιώματος, ἐὰν δι' ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου ἤθελον καταδικασθῇ διὰ πρᾶξιν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου (τῆς ἡσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου).

Δ. Ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρον 36.

Εἰς περίπτωσιν ἀναπηρίας ἢ θανάτου ἡσφαλισμένου (ἢ ἡσφαλισμένης) ὁ ἀνάπηρος ἢ τὰ ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα πρόσωπα ἐφ' ὅσον δὲν δικαιούνται συντάξεως, πληροῦνται ὅμως αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἁρθροῦ 40 παρ. 2, χορηγεῖται αὐτοῖς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεις.

2) Ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσφαλισμένης (ἡσφαλισμένου) ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως :

α) Ἡ χήρα (χῆρος).

β) Ἐλλείψει χήρας (χῆρου) δικαιουμένης, τὰ τέκνα.

γ) Ἐλλείψει καὶ τέκνων δικαιουμένων, οἱ ἔγγονοι καὶ προγονοί, καὶ

δ) Ἐλλείψει καὶ ἐγγόνων ἢ προγονῶν δικαιουμένων, οἱ γονεῖς.

3) Πάντα τ' ἀνωτέρω πρόσωπα ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ἐδικαιούντο συντάξεως, ἐὰν ὁ θανὼν ἢ θανούσα ἐπλήρουν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἁρθροῦ 40 παρ. 1.

4) Ἐὰν ὑπάρχῃσι πλείονα δικαιούμενα πρόσωπα, ἢ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεις κατανέμεται μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἰσομοίρην.

5) Τὸ ποσὸν τῆς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως ἰσοῦται πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως, ἣτις θ' ἀνεγνωρίζετο ὑπὲρ τοῦ

ήσφαλισμένου, εάν ούτος, μετά πραγματοποίησιν του εν άρθρω 40 παρ. 1 ελάχιστου αριθμού ημερών εργασίας, συμπληρουμένων δια των έλλειπουσών τοιούτων εις την μισθολογικην κλάσιν. εις την ανήγει κατὰ την τελευταίαν ημέραν εργασίας, ήθελε καταστή ανάπηρος.

Ε. Έναρξεις και λήξεις δικαιώματος συντάξεως.

Άρθρον 37.

1) Το εις σύνταξιν ανάπηρίας ή γήρατος δικαίωμα άρχεται από της πρώτης του μηνός του έπομένου εκείνου, καθ' όν υπεβλήθη παρὰ του πληρούντος τὰς προϋποθέσεις του άρθρου 40 παρ. 1 ήσφαλισμένου αίτησις περί άπονομής συντάξεως και λήγει, άμα ως εκλείψωσιν αι εν άρθροις 33 και 34 προϋποθέσεις ή δια του θανάτου του συνταξιούχου.

2) Έν περιπτώσει άναπηρίας όφειλομένης εις άσθενειαν ή άτυχημα το εις σύνταξιν δικαίωμα άρχεται από της ήμέρας, καθ' ήν έπαυσε το επί του επιδόματος άσθενείας δικαίωμα.

3) Το δικαίωμα της χήρας (χήρου) εις σύνταξιν άρχεται από της έπομένης του θανάτου του συζύγου (της συζύγου) και λήγει δια της τελέσεως νέου γάμου παρὰ της χήρας ή χήρου ή δια του θανάτου αυτών.

Εις την περίπτωσιν τελέσεως νέου γάμου παρὰ της χήρας χορηγείται εις αυτήν έφ' άπαξ βοήθημα ίσον πρὸς δύο έτησίαις συντάξεως αυτής. Δια της καταβολής του εν λόγω βοηθήματος άποσβέννυνται δια την χήραν οιαδήποτε άξίωσις σχετιζομένη με την ασφάλισιν του άποβιώσαντος συζύγου.

4) Το εις σύνταξιν δικαίωμα των τέκνων, έγγόνων και προγονών, άρχεται από της έπομένης του θανάτου του γονέως ή πάπου, ή επί τέκνου κυφορουμένου κατὰ την ήμέραν του θανάτου από της έπομένης της γεννήσεως αυτού, λήγει δ' άμα τη συμπληρώσει του 16ου έτους της ήλικίας ή και πρὸ της συμπληρώσεως του όρίου τούτου.

α') δια της συνάψεως γάμου, β') δια της αναλήψεως συστηματικής βιοποριστικής εργασίας άποφερούσης ποσόν τουλάχιστον τετραπλάσιον του ποσού της συντάξεως και γ') δια του θανάτου του δικαιούχου.

Το άνωτέρω όριον ήλικίας :

α') Δέν ίσχύει προκειμένου περί τέκνου, έγγόνου ή προγονού άνιχνάνε, λόγω παθήσεως, δια πάσαν βιοποριστικήν εργασίαν και

β') Παρατείνεται μέχρι του είκοστού πρώτου έτους της ήλικίας, έφ' όσον τὰ άνωτέρω πρόσωπα συνεχίζουν την μόρφωσιν αυτών εις σχολάς γενικής ή επαγγελματικής εκπαίδεύσεως και ως εκ τούτου δέν άσκούσι βιοποριστικόν επάγγελμα.

5) Το δικαίωμα του γονέως εις σύνταξιν άρχεται από της έπομένης του θανάτου του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου υιού (θυγατρός) και λήγει δια του θανάτου του δικαιούχου.

ΣΤ'. Ίδιαιτέρα πρόνοια υπέρ των συνταξιούχων.

Άρθρον 38.

1) Το Ίδρυμα δύναται νά παρέχη εις τούς συνταξιούχους περίθαλψιν, είτε εις καταστήματα περιθάλψεως άναπήρων ή γερόντων, είτε εις όργανοτροφεία ή έτερα ευαγγή ιδρύματα:

α') Έπὶ τη αίτήσει αναλόγως ή των ίδιων ή του επιτρόπου ή κηδεμόνος ή αντιλήπτορος αυτών, και

β') Κατ' αίτησιν της άστυνομικής αρχής του τόπου διαμονής των συνταξιούχων, έφ' όσον πρόκειται περί τοξικομανών ή μεθυσκομένων καθ' εζην ή περί πασχόντων εξ επικινδύνων ψυχικών ή λοιμωδών παθήσεων.

2) Η σύνταξις των κατὰ τ' άνωτέρω περιθάλπομένων ή θεραπευομένων συνταξιούχων μειούται εις το τέταρτον μόν,

εάν ούτοι δέν βαρύνωνται δια της συντηρήσεως οικογενείας, εις το ήμισυ δέ εν αντιθέτω περιπτώσει.

3) Έάν παύσασιν του συνταξιούχου ή του επιτρόπου ή του κηδεμόνος ή του αντιλήπτορος αυτού Ήεν καθίσταται δυνατή ή χορήγηση ή ή συνέχισις της περιθάλψεως και εξ ής θα ήρετο πιθανώς ή άναπηρία, δύναται το Ίδρυμα νά στερήση αυτόν του όλου ή μέρους της συντάξεώς του επί χρόνον ούχι μακρότερον του έτους.

4) Δια κανονισμού θέλουσιν όρισθή τὰ της εκτελέσεως του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ'.

Προϋποθέσεις χορηγήσεως παρὰ του Ίδρύματος των παροχών.

Παροχαί άσθενείας.

Άρθρον 39.

1) Παροχαί πρὸς όν τὰ άρθρα 26, 27, 28, 29, 30 και 31 χορηγούνται, εις μὲν τὸν ήσφαλισμένον ή τὰ μέλη της οικογενείας του, έφ' όσον ούτος εντός το πολύ 12 μηνών πρὸ της εκδηλώσεως της άσθενείας έπραγματοποίησεν 50 τουλάχιστον ήμέρας εργασίας, εις δέ τὸν συνταξιούχον ή τὰ μέλη της οικογενείας του, έφ' όσον ούτος λαμβάνει σύνταξιν παρὰ του ιδρύματος.

Αι παροχαί της παραγράφου 2 του άρθρου 26 χορηγούνται και εις την χήραν ήσφαλισμένου, εάν ούτος μὲν εντός εξ το πολύ μηνών πρὸ του θανάτου του έπραγματοποίησεν είκοσι τουλάχιστον ήμέρας εργασίας, ό δέ τοκετός ήθελεν επέλθει εντός τριακοσίων το πολύ ήμερών από του θανάτου του ήσφαλισμένου.

Παροχαί άναπηρίας γήρατος και θανάτου.

Άρθρον 40.

1) Ουδέν δικαίωμα επί των παροχών, περί των τὰ άρθρα 33, 34 και 35, αναγνωρίζεται, έφ' όσον ό ήσφαλισμένος (ήσφαλισμένη) δέν έπραγματοποίησεν έπτακοσίας πεντήκοντα τουλάχιστον ήμέρας εργασίας, εκ των οποίων τριακοσίας τουλάχιστον εντός τεσσάρων το πολύ έτών πρὸ της έπελεύσεως της άναπηρίας ή της συμπληρώσεως του εν άρθρω 34 όριζομένου όρίου ήλικίας ή του θανάτου του, εκτός εάν κατὰ το διάστημα τουτο έλάβανε σύνταξιν, ότε μειούται αναλόγως ό άπαιτούμενος αριθμός των τριακοσίων ήμερών εργασίας.

2) Το δικαίωμα επί της παροχής του άρθρου 36 αναγνωρίζεται, έφ' όσον ό ήσφαλισμένος (ήσφαλισμένη) έπραγματοποίησεν όλιγωτέρας των έπτακοσίων πεντήκοντα και περισσοτέρας των τριακοσίων ήμέρας εργασίας, εξ των τουλάχιστον διακοσίας εντός το πολύ τριετίας πρὸ της έπελεύσεως της άναπηρίας ή του θανάτου του.

Το δικαίωμα επί της αποζημιώσεως άπαξ μόνον δύναται ν' άσκηθῇ. Έν περιπτώσει νέας ύπαγωγής εις την ασφάλισιν δύναται ν' άποκτηθῇ μόνον δικαίωμα εις σύνταξιν, έφ' όσον ό ήσφαλισμένος πραγματοποίησεν εκ νέου τὸν εν τη προηγουμένη παραγράφω όριζόμενον αριθμόν ήμερών εργασίας. Εις τὸν καθορισμόν της συντάξεως ύπολογίζονται δια την προσάξην αις αυτης και αι ήμέραι εργασίας, επί τη βάσει των οποίων έχορηγήθη ή έφ' άπαξ αποζημιώσις.

Ειδικαί προϋποθέσεις δια θύματα άτυχημάτων.

Άρθρον 41.

1) Δια την χορήγησιν των παροχών της άσφαλίσεως ά-

σθενείας ή συντάξεων δὲν ἀπαιτεῖται ή πλήρωσις τῶν προϋποθέσεων τῶν ἄρθρων 39 καὶ 40, ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος καταστή ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν συνεπειᾶ:

α) ἀτύχηματος ἐκ β αίου συμβάντος, ἐπελθόντος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας, ή ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς καὶ β) ἐξ ἐπαγγελματικῆς νόσου.

2) Ἐὰν τὸ ἀτύχημα δὲν ἐπῆλθε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ή ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς αἱ παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως σθενείας χορηγοῦνται εἰς τὸν ἡσφαλισμένον, ἀνευ τῆς πληρώσεως τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἄρθρου 39, αἱ δὲ παροχαὶ τῶν ἄρθρων 33 καὶ 35, ἐφ' ὅσον ὁ παθὼν πληροῖ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 40. Αἱ τυχὸν ὑπολειπόμεναι μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 750 ἡμέραι ἐργασίας, λογίζονται, ὡς πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν, εἰς ἣν ἀνήκεν ὁ ἡσφαλισμένος κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἐργασίας.

3) Ὡς ἐπαγγελματικὴ νόσος χαρακτηρίζεται ή ἐξ ὀξείας ή χρονίας δηλητηριάσεως ή σθενείας περιλαμβανομένης εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα Α. προσβολὴ τοῦ ἡσφαλισμένου, ἐὰν οὗτος ἐντὸς τῆς προηγουμένης τῆς ἐπελεύσεως τῆς δηλητηριάσεως ή σθενείας διετίας ἐπραγματοποίησε ἡμέρας ἐργασίας, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁρισθῇσεται διὰ κανονισμοῦ, εἰς ἐπιχειρήσιν, περιλαμβανομένην ἐν τῷ κατωτέρω πίνακι Β. νῶι ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὴν προσβεβλησάν αὐτὸν δηλητηρίασιν ή σθενείαν.

ΠΙΝΑΞ Α

Ἀσθενεῖαι καὶ δηλητηριώδεις οὐσίαι:

α) Δηλητηρίαις διὰ μολύβδου τῶν κραμάτων καὶ συνθέτων αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀμέσων συνεπειῶν τῆς δηλητηριάσεως ταύτης.

β) Δηλητηρίαις δι' ὑδραργύρου τῶν ἀμειψιμάτων καὶ τῶν συνθέτων αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀμέσων συνεπειῶν τῆς δηλητηριάσεως ταύτης.

γ) Μόλυνσις ἐξ ἄνθρακος.

ΠΙΝΑΞ Β'.

Ἐπιχειρήσεις.

α) Κατεργασίαι μεταλλευμάτων ἐμπριεχόντων μόλυβδον, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς μολυβδόχου τέφρας τῶν ἐργαστασίων ψευδαργύρου. Τῆξις παλαιοῦ ψευδαργύρου καὶ μολύβδου εἰς ἀκατεργάστους ὄγκους. Κατασκευὴ ἀντικεμένων ἐκ χυτοῦ μολύβδου ή μολυβδίνων μιγμάτων. Πολυγραφικαὶ βιομηχανίαι. Κατεργασία τῶν συνθέτων τοῦ μολύβδου, κατασκευὴ καὶ ἐπ σκευὴ ἡλεκτρικῶν συσσωρευτῶν. Παρασκευὴ καὶ χρήσις ὑελογωνμάτων περιεχόντων μόλυβδον. Στίλβωσις διὰ ρινισμάτων μολύβδου ή διὰ στιλβοκόνεως μολυβδόχου. Ἐργασίαι χρωματισμοῦ περιλαμβανούσαι τὴν προπαρασκευὴν ή τὴν κατεργασίαν ἐπιχρισμάτων μαστίχης (στόκου) ή βαφῶν περιεχοσῶν χρωστικὰς οὐσίας μολύβδου.

β) Κατεργασίαι μεταλλευμάτων ὑδραργύρου, κατασκευὴ μετρικῶν καὶ ἐργαστηριακῶν ὀργάνων. Παρασκευὴ πρώτων ὑλῶν, διὰ τὴν πύλοπιάν. Ἐπιχρυσώσεις διὰ πυρός. Χρήσις ὑδραργυρικῶν ἀντλίων διὰ τὴν καίασκευὴν ἡλεκτρικῶν λαμπτήρων λευκοπυρακτώσεως. Κατασκευὴ ἐμπυρεσμάτων (καψυλίων) διὰ κροτῶντος ὑδραργύρου.

γ) Κατεργασία ζωικῶν ὑπολειμμάτων. Φόρτωσις καὶ ἐκφόρτωσις, μεταφορὰ ἐμπορευμάτων.

Διὰ κανονισμῶν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ὁ κύκλος τῶν εἰς

τὸν πίνακα Α'. ἀναφερομένων παθήσεων ή νὰ προστεθῶσι καὶ ἔτεροι δηλητηριάσεις ή σθενεῖαι, ὁριζόμενων ἅμα ἐν τῷ ἀνωτέρω πίνακι Β'. καὶ τῶν πρὸς αὐτὰς ἀντιστοιχοῦσων ἐργασιῶν ή ἐπιχειρήσεων.

4) Διὰ κανονισμοῦ ὁρισθῇσεται ὁ τύπος καὶ ή διαδικασία τῆς βεβαιώσεως ἀτυχημάτων ἐν γένει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV

Κοινὰ διατάξεις

Καταβολὴ τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν.

Ἄρθρον 42.

1) Αἱ συντάξεις καταβάλλονται εἰς μηνιαίας ἴσας δόσεις καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνός. Προκειμένου περὶ συντάξι-ούχων διαμενόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, αἱ συντάξεις δύναται νὰ καταβάλλονται καὶ κατὰ διαστήματα μακρότερα, ἄλλ' εἰς τὸ τέλος τούτων κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁριζόμενα.

Δύναται νὰ προσεφωλῶνται τῇ αἰτήσει τοῦ δικαιούχου ἐξ τὸ πολὺ μηνιαῖαι δόσεις τῶν ἐτήσιων συντάξεων, ἐπὶ μηνιαίῳ τόκῳ καὶ ἀσφαλίστρῳ 1 ο)ο.

Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ εἰς χρῆμα παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως καταβάλλονται εἰς τοὺς δικαιούχους κατὰ τρόπον καὶ εἰς χρόνον ὁρισθησόμενον διὰ κανονισμοῦ.

2) Ἐὰν τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν λήξῃ πρὸ τῆς παρόδου τοῦ μηνός, δι' ὃν κατεβλήθη ή σχετικὴ δόσις, οὐδὲν μέρος τοῦ ποσοῦ τῆς ληφθείσης δόσεως ἀποδίδεται εἰς τὸ Ἴδρυμα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ δικαίωμα εἰς παροχὰς τῶν τυχὸν μετέπειτα δικαιουμένων προσώπων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως τοῦ μηνός.

3) Τὰ κατὰ μῆνα ποσὰ τῶν συντάξεων στρογγυλεύονται εἰς ἀκεραίας δραχμὰς, τῶν κλασμάτων τῆς δραχμῆς τῶν μὲν κάτω τῶν 50 λεπτῶν παραλείποντων, τῶν δ' ἄνω τῶν 50 λεπτῶν, λογιζόμενων ὡς ἀκεραίων δραχμῶν.

4) Κακῶς χορηγηθεῖσαι εἰς χρῆμα παροχαὶ καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν ἐντεταλμένων αὐτὰς ὀργάνων τῆς ἀσφαλίσεως, ἐκτὸς ἐὰν δὲν διαπιστοῦται ἀμέλεια αὐτῶν, ἔστω καὶ ἐλαφρά. ή οἱ λαβόντες ταῦτα ἀπέκρυψαν οὐσιώδη περιστατικὰ ή ἐπεκαλέσθησαν τοιαῦτα ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ἀναληθοῦς αὐτῶν, ὅποτε αἱ χορηγηθεῖσαι παροχαὶ καταλογίζονται εἰς βάρος τούτων.

Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω χορηγηθεῖσαι παροχαὶ ἀποδίδονται εἰς τὸ Ἴδρυμα ἐντόκως πρὸς 6 ο)ο.

5) Ὅσακις πρόκειται περὶ δικαιούχου ἀνηλίκου, μὴ ἐκπρωσσωμένου νομίμως, ὁ Εἰρηνοδίκης τῆς διαμονῆς του διορίζει προσωρινὸν ἐπίτροπον, εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσει συγγενοῦς τοῦ ἀνηλίκου, εἴτε τοῦ ἱδρύματος, δικαιούμενον νὰ εἰσπράττῃ καὶ διαθέτῃ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνηλίκου τὰς παρὰ τοῦ ἱδρύματος χορηγουμένας εἰς αὐτὸν παροχὰς. Τὸ λειτουργήμα τοῦ προσωρινοῦ ἐπιτρόπου διαρκεῖ μέχρι λήξεως τῆς ἐπιτροπείας ή τοῦ διορισμοῦ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἐπιτρόπου, πρὸς τὸν ὁποῖον ὀφείλει νὰ λογοδοτήσῃ.

6) Ὅσακις πρόκειται περὶ δικαιούχου νοσοῦντος ἐκ τινος τῶν ἐν ἄρθρῳ 115 τοῦ νόμου ΧΠΘ' «περὶ ἀνηλίκου ἐπιτροπείας κλπ.» ἀναφερομένων νόσων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει διωρισμένος ἐπίτροπος καὶ παρ' ἐπίτροπος αὐτοῦ, ὁ Εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του, διορίζει προσωρινὸν διαχειριστὴν υὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 120 τοῦ ἀνωτέρω νόμου δικαιώματα. Διὰ τὸν διορισμὸν διαχειριστοῦ ὁ Εἰρηνοδίκης κρίνει ἐκ τῶν ἐνόμων, πάντως ὅμως ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ πιστοποιητικοῦ ἰατροῦ περὶ τῆς κατὰστάσεως τοῦ νοσοῦντος.

7) Καθυστερούμεναι ασφαλ. παροχαί αποθνήσκοντος δικαιούχου δύνανται να καταβληθώσιν κατὰ σειράν υπό του ιδρύματος εις την ή τὸν σύζυγον, τὰ τέκνα ή γονεῖς του θανόντος, ἄνευ εὐθύνης του ιδρύματος ἔναντι τυχόν συνδικαιούχων θυναμένων να στραφῶσι κατὰ του λαδόντος.

Ἐξόφλησις καὶ εἰδική προστασία παροχῶν

*Ἀρθρον 43.

1) Ἡ ἐξόφλησις τῶν εἰς χρήμα παροχῶν δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου, οὐδ' εἰς πληρωμὴν οἰσθήποτε φόρου.

2) Πᾶσαι αἱ πράξεις δικαστικαί, διοικητικαὶ καὶ ἐξώδικοι πρὸς ἀναγνώρισιν, δικαστικὴν ἐπιδίωξιν ή πραγματοποίησιν τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους, τῶν διὰ πληρεξούσια καταβλητέων συμβολαιογραφικῶν δικαιωμάτων μὴ δυναμένων να υπερβῶσι τὰς δραχμὰς 20. Δύναται διὰ κανονισμοῦ να ἐπιτραπῇ ὑφ' ὀρισμένων προϋποθέσεων ή προσαγωγή ἰδιωτικῶν πληρεξουσίων.

3) Ἀπαγορεύεται ή δωρεὰ ἐν ζωῇ, ή κατάσχες ή ή ἐκχώρισις τῶν παροχῶν τῶν χορηγουμένων παρὰ του Ἰδρύματος. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ή κατάσχες ή ἐκχώρισις μέχρι τῶν δύο πέμπτων του ποσοῦ τῶν συντάξεων λόγῳ διατροφῆς συζύγου, κατιόντων ή ἀνόντων.

4) Συμφηρισμός κατὰ δόσεις μὲ τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον χορηγουμένας παροχὰς ἐπιτρέπεται μόνον πρὸς ἀπόσβεσιν οἰσθήποτε ὀφειλῆς τῶν δικαιούχων πρὸς τὸ Ἰδρυμα.

Ὁ διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον συμφηρισμός ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας παρὰ του Ἰδρύματος.

5) Ἐὰν ὁ δικαιούχος οἰσθήποτε ἐκ τῶν παροχῶν εἰς χρήμα δηλώσῃ ἄγνοιαν γραμμάτων, ή πρὸς αὐτὸν καταβολή ἐνεργεῖται ἐγκύρως ἐπὶ ὑπογραφῇ ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως παρὰ δύο ἀξιολύτως, κατὰ τὴν κρίσιν του ἐνεργοῦντος τὴν πληρωμὴν, μαρτύρων, προτετιμένων παρὰ του δικαιούχου καὶ τῇ ἐπιθέσει του δακτυλικοῦ του ἀποτυπώματος.

Ἀναστολή καταβολῆς συντάξεων.

*Ἀρθρον 44.

Ἡ καταβολή τῶν παρὰ του Ἰδρύματος χορηγουμένων συντάξεων πάσης φύσεως ἀναστέλλεται :

α) Ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούχος ἐκτίσῃ ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μακροτέραν τῶν ἑξ μηνῶν. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι πρόσωπα, ἅτινα εἰς περίπτωσιν θανάτου του συνταξιούχου, θὰ ἐδικαιούντο συντάξεις, δύνανται να καταβῶσιν εἰς τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα τὸ ποσὸν συντάξεως, ὅπερ εἰς τὴν ἐν λόγῳ περίπτωση ν θ' ἀπεινέμετο αὐτοῖς, καὶ

β) Ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος, ἄνευ ἐγκρίσεως του ιδρύματος, παραμένῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πλέον τῶν ἑξ μηνῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπὶ τῇ αἰτήσει του συνταξιούχου καὶ κατόπιν ἱατρικῆς γνωματεύσεως περὶ τῆς καλῆς καταστάσεως τῆς υγείας του, δύνανται να χορηγηθῇ αὐτῷ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις, ἴση πρὸς τὸ τριπλάσιον του ποσοῦ τῆς ἐτήσιας αὐτοῦ συντάξεως, ἐπὶ ὀριστικῇ ἀποσβέσει του ἐπ' αὐτῆς δικαιώματός του καὶ πάσης ἀξιώσεως οἰσθήποτε ἐπὶ οἰσθήποτε παροχῆς τῆς ἀσφαλίσεως.

Συρροή παροχῶν καὶ ἀποζημιώσεων.

*Ἀρθρον 45.

1) Ἐὰν πληρῶνται αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν χορήγησιν εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον πλειόνων παροχῶν εἰς χρήμα, χορηγοῦνται πᾶσαι ἄνευ περιορισμοῦ τινος.

2) Ἐὰν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως βεβαιούται, ὅτι τὸ ἀτύχημα ἐν τῇ ἐκτελεσει τῆς ἐργασίας ή ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς ἐφείλεται εἰς δόλον του ἐργοδότη ή του ὑπ' αὐτοῦ προστα-

θέντος προσώπου, ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται. ὅπως καταβάλλῃ:

α) Εἰς τὸ Ἰδρυμα πᾶσαν τὴν δαπάνην τούτου, προκληθεῖσαν ἐκ τῆς λόγῳ του ἀτυχήματος χορηγήσεως παροχῶν καὶ

β) Εἰς τὸν παθόντα ή ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου εἰς τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 35 δικαιούμενα πρόσωπα τὴν διαφορὰν μετὰ τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὸ Ἀστικὸν δίκαιον ἀνηκούσης αὐτοῖς ἀποζημιώσεως καὶ του ὀλικοῦ ποσοῦ τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον χορηγητέων αὐτοῖς παροχῶν.

3) Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθῶσονται ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τῆς προηγούμενης παραγράφου δαπανῶν.

Παραγραφή

*Ἀρθρον 46.

1) Πᾶσαι αἱ εἰς χρήμα παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας παραγράφονται μετὰ 6 μῆνας, ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί.

2) Τὸ δικαίωμα εἰς συντάξιν ή εἰς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσιν παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γενέσεώς του.

Οὐδέποτε χορηγοῦνται συντάξεις ἀναδρομικῶς διὰ χρόνον μακρότερον τῶν 12 μηνῶν.

3) Ἀπαιτηταὶ συντάξεις, μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν κατέστησαν ἀπαιτηταί, παραγράφονται.

4) Τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 2 του προηγούμενου ἄρθρου δικαιώματα του ιδρύματος, του θανόντος, ή τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τούτου παραγράφονται μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς βεβαιώσεως τὴν εὐθύνην ἀποφάσεως.

Αἱ σχετικαὶ διατάξεις του νόμου περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ του προκειμένου.

5. Πᾶσα ἄλλη οἰσθήποτε κατὰ του ιδρύματος ἀπαίτησις παραγράφεται μετὰ πενταετίαν.

Προληπτικὴ δρᾶσις.

*Ἀρθρον 47.

1) Τὸ Ἰδρυμα δύνανται να λαμβάνῃ πᾶν μέτρον, γενικῆς ή εἰδικῆς φύσεως, συντελοῦν εἰς τὴν πρόληψιν ἀσθενειῶν καὶ ἰδία τῶν κοινωνικῶν τοιούτων (φυματίσεως, καρκίνου, ἀφροδισίων, ἀλκοολισμοῦ κλπ.) ὡς καὶ τῆς ἀναπηρίας καὶ να ἐνισχύῃ προσταθείας του Κράτους, τῶν Δήμων ή Ὁργανισμῶν, ὀργανώσεων ή ιδρυμάτων τεινούσας εἰς τὴν ἀνύψωσιν του ἐπιπέδου υγείνης καὶ ἰδιαίτερας τῶν ἡσφαλισμένων, τῶν συνταξιούχων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν.

2) Τὸ Ἰδρυμα δύνανται να ἐνισχύῃ τὴν δρᾶσιν του σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας, πρὸς διαφύλαξιν τῆς υγείας καὶ σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν ἡσφαλισμένων κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθῆσόμενα.

3) Ἵνα ή προληπτικὴ δρᾶσις του καταστῇ πλέον ἀποτελεσματικὴ, τὸ Ἰδρυμα δύνανται να ὀργανώσῃ, ἐν συνεννοήσει μετὰ του ἀρμοδίου Ὑπουργείου, ἐκθέσεις υγείνης, να συνιστᾷ καὶ συντηρῇ μουσεῖα τῶν ὀργάνων καὶ σκευῶν προλήψεως τῶν ἀτυχημάτων καὶ να καταβάλλῃ συστηματικὰς προσταθείας πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν γνώσεων υγείνης καὶ ἀνάπτυξιν τῆς προσοχῆς τῶν ἡσφαλισμένων πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῶν ἐπαγγελματικῶν νινδύνων. Ἡ δὲ τὸν σκοπὸν τούτον δαπάνη δὲν δύνανται να υπερβῶσιν τὸ 1)100 τῶν συνολικῶν τακτικῶν ἐσόδων του Ἰδρύματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Προαιρετική ασφάλισις.

Πρόσθετος και αυτότελής.

"Άρθρον 48.

1) Διά συμβάσεων, συναπτομένων μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς ἡσφαλισμένου ἢ ομάδος ἡσφαλισμένων ἢ ἐργοδοτῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ Ἰδρύματος, δύναται τοῦτο, ἐπὶ τῇ κατάβελῃ εἴτε παρὰ τῶν ἡσφαλισμένων, εἴτε παρὰ τῶν ἐργοδοτῶν, ἢ παρ' ἀμφοτέρων, ασφαλίσεως, νὰ ἀναδέχεται τὴν χορήγησιν εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους :

α') Τῶν περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 33, 34, 35 καὶ 36 παραγῶν ἢ τινῶν ἐκ τούτων, εἴτε ἡδῆγεμένων κατὰ ποσὸν, εἴτε ὑπὲρ κλίμα δικαιουμένων προσώπων εὐρυτέρου τοῦ διὰ τῶν ἄρθρων 35 καὶ 37 παραγρ. 4 διαγραφόμενων, εἴτε ὑπὸ προϋποθέσεις εὐνοικωτέρους τῶν ἐν ἄρθρῳ 40 καθοριζόμενων, καὶ

β') Ὀρισμένου κεφαλαίου.

Κανονιστὸς θέλει ὁρίσει τὰ καταβλητέα ἀσφαλιστῶν καὶ εἰδικώτερον τὰς χορηγήτέας πρὸςθέτους παραχᾶς.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω συμβάσεων δύναται νὰ ὁρίζεται, ὅτι τὰ παρὰ τῶν ἡσφαλισμένων καταβλητέα ἀσφαλιστῶν παρακρατοῦνται ἐκ τῶν μισθῶν αὐτῶν παρὰ τοῦ ἐργοδότη.

Διὰ τὴν καταβολὴν καὶ εἰσπραξὶν τῶν παρὰ τοῦ ἐργοδότη παρακρατουμένων ἀσφαλιστῶν καὶ τῶν παρὰ πλῆττι ὑπεσχυμένων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 περὶ καταβολῆς καὶ εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν.

2) Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ἰδρυμα, ὅπως διὰ συμβάσεων κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν μετὰ προσώπων μὴ ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου ἀναλαμβάνῃ τὴν χρέησιν αὐτοῖς παροχῶν ἐναντὶ ἀσφαλιστῶν.

Οἱ γενικοὶ ὅροι, οὓς δέον νὰ ἀλαμάνωσιν αἱ τοιαῦται συμβάσεις κατὰ τὰ τιμολόγια τῶν καταβλητέων ἀσφαλιστῶν ὁρισθῶσιν διὰ κανονισμοῦ.

Προαιρετικὴ συνέχισις τῆς ἀσφαλίσεως.

"Άρθρον 49.

1) Πρόσωπον διατελέσαν ἡσφαλισμένον παρὰ τῷ Ἰδρύματι, ἐὰν ἐντὸς τῆς ἀμέσως πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐργασίας πενταετίας εἶχε πραγματοποιήσῃ τοὺλάχιστον τετρακοσίας ἡμέρας ἐργασίας, δικαιούται πρὸ τῆς παρόδου ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐργασίας νὰ συνεχίσῃ προαιρετικῶς τὴν ὑπαγωγὴν του εἰς τὴν ἀσφάλισιν (ἀσφάλισις ἀσθενείας, ἀσφάλισις ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου) παρὰ τῷ Ἰδρύματι, καταβάλλον ἀνελιπῶς ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς.

2) Διὰ τὴν προαιρετικὴν συνέχισιν τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν ὁ ἐνδιαφερόμενος δικαιούται νὰ κατατάξῃ αὐτὸν εἴτε εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν, εἴς ἣν ἀνήκε κατὰ τὴν τελευταίαν πραγματοποιηθεῖσαν ἡμέραν ἐργασίας, εἴτε εἰς μίαν τῶν δὲ ἀμέσως κατωτέρων τοιούτων.

3) Ὁ προαιρετικῶς συνεχίζων τὴν ὑπαγωγὴν του εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐξομολογεῖται κατὰ πάντα πρὸς τὸν ὑποχρεωτικῶς ἡσφαλισμένον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

Ἀσφάλισις ἐμπόρων καὶ ἐπαγγελματιῶν.

"Άρθρον 50.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδιμένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, θέλουσι συσταθῇ δύο Ὁργανισμοὶ

Ἀσφαλίσεως, εἰς διὰ τοὺς ἐμπόρους καὶ ἑτεροὺς διὰ τοὺς ἐπαγγελματίας καὶ ἐλπίχτας, χωρὶς νὰ ἀποκλείεται καὶ ἡ σύστασις ἐνὸς ἐνιαίου Ὁργανισμοῦ Ἀσφαλίσεως διὰ πάντα τὰ ὀνωτέρω πρόσωπα.

Οἱ οὕτω συσταθῆσόμενοι Ὁργανισμοὶ θὰ ἀποτελέσουν Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ἐδρεύοντες ἐν Ἀθήναις καὶ ὑποκαίμενοι εἰς τὴν ἐπικτεσίαν καὶ τὸν ἐλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἀσκούμενοι εἰς ἣν ἔκτασιν, καθ' ὃν τρόπον καὶ δι' ὧν ὀργάνων θέλουσι ὁρίζει Διατάγματα ἐκδιδόμενα κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὁριζόμενα. Οἱ Ὁργανισμοὶ οὗτοι θὰ καλύπτουν τοὺς διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενους κινδύνους, πλὴν τῆς ἀσθενείας. Διὰ τοῦ Διατάγματος ὁρισθῶσονται λεπτομερῶς οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς θεωροῦνται πραγματοποιηθέντες οἱ ἡσφαλισμένοι κίνδυνοι.

Διὰ Διαταγμάτων, καθ' ὅμοιον τρόπον ἐκδοθησόμενων, θέλουσι καθορισθῇ ὁ τρόπος ἀσφαλίσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐν λόγῳ Ὁργανισμῶν, οἱ εἰς αὐτὰ ὑποχρεωτικῶς ἀσφαλισθησόμενοι, οἱ πόροι τῶν Ὁργανισμῶν καθοριζόμενοι εἰς βάρος ἀποκλειστικῶς τῶν ἀσφαλισθησόμενων, αἱ χορηγήτέαι παροχαὶ καὶ αἱ προϋποθέσεις ἀπονομῆς αὐτῶν, ὡς καὶ ὁ κύκλος τῶν εἰς αὐτὰς δικαιουμένων προσώπων.

Ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ Ὁργανισμῶν θὰ ἰσχύωσιν ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 23, 25, 42, 46, 68 τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ παροχαὶ θὰ ἀπονέμονται, καὶ αἱ σχετικαὶ ἀμφοσητήσεις θὰ ἐπιλύονται κατὰ τὰ ἐν μέρει Δ' τοῦ παρόντος Νόμου ὁριζόμενα, μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι, ὅπου παρὰ τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων ὁρίζεται συμμετοχὴ ἡσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν, μετέγουν ἀντ' αὐτῶν ἀναλόγως ἰσάριθμοι ἑμπύριοι ἢ ἐπαγγελματίαι καὶ βιοτέχναι.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Ἀπονομή παροχῶν καὶ ἐπίλυσις ἀμφοσητήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀπονομή παροχῶν.

Διαδικασία καὶ ἀρμόδια ὄργανα.

"Άρθρον 51.

1) Αἱ πάσης φύσεως παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως χορηγοῦνται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν δικαιουμένων προσώπων δι' ἀποφάσεως τῶν ὀργάνων ἀσφαλίσεως, αἵτινα θέλει ὁρίσει κανονισμός. Ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὀργάνων ἐνεργοῦνται αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου μειώσεις, ἀναστολαί, διακοπαὶ ἢ στερέσεις τῶν παροχῶν ἢ αἱ ἐκπτώσεις ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τούτων δικαιώματος, οἱ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 43 παραγρ. 4 συμπληρωματικῶς καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 45 ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργοδότη.

2) Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δικαιοῦνται νὰ ἀξιῶσι παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς ἀσφαλίσεως τὴν ἐκδοσὶν ἐγγράφων, εἰδικῶς ἡτιολογημένων ἀποφάσεων, ὅσας καὶ τὰ ἐν λόγῳ ὄργανα ἀρνοῦνται τὴν χορήγησιν τῶν αἰτουμένων παροχῶν, εἴτε ἀπολύτως, εἴτε ἐν τῇ ἐκτάσει καὶ τῇ μορφῇ, ὑφ' ἣν αἰτοῦνται τούτας οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

3) Ἐὰν ἀπορριπθῇ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἀναπηρίας ἢ διακοπῇ ὁριστικῶς τοιαύτης σύνταξης, ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν δύναται νὰ υποβάλῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑταῦς νέαν αἴτησιν περὶ ἀπονομῆς τοιαύτης συντάξεως, ἐκτὸς ἐὰν διὰ γνωμοτεσίας τῆς ἀρμόδιας πρωτοβαθμίου ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς βεβαιουῖται, ὅτι εἰς τὴν τελευταίαν διαπιστωθεῖσα, κατὰστασιν τῆς ὑγείας του ἐπὶ πλὴν οὐσιώδης μεταβολῇ. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἢ τυχὸν ὑποβληθεῖσα αἴτησις ἀπορρίπτεται ἀποκλειστικῶς ἀποφάσεως.

4) Κανονισμός θέλει ὁρίσει τὸν τρόπον αἰτήσεως τῶν παρο-

χών, τῆς διαπιστώσεως τῶν ἀπαιτουμένων προϋποθέσεων διὰ τὴν χορήγησιν, μείωσιν, ἀναστολὴν κλπ. τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων τούτων.

Διαπίστωση ἀναπηρίας.

* Ἄρθρον 52.

1) Ὅσάκις αἰτεῖται σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας, ἡ διαπίστωση ταύτης γίνεται παρὰ πρωτοβαθμίου ὕγειον. ἐπιτροπῆς.

Αἱ πρωτοβάθμιοι ὕγειονομικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐθροῦσιν εἰς τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα ὑποκαταστήματα τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀπαρτίζονται ἐκ τριῶν ἱατρῶν, ὀριζομένων παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

Ὁ ἐκάστοτε ὅμως κρινόμενος, ὁ ἐπιτροπος ἢ κηδεμὼν ἢ ἀντιλήπτωρ αὐτοῦ δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν θανάτῳ τοῦ ἰδρύματος ἀντικατάστασιν ἐνὸς ἱατροῦ τοῦ ἰδρύματος δι' ἐτέρου τῆς ἐκλογῆς του.

2) Τὰ ἀρμόδια ὄργανα, τῆς ἀσφαλίσεως ἢ ὁ αἰτούμενος τὴν χορήγησιν παροχῶν δύνανται νὰ προσβάλωσι τὴν γνώματευσιν τῆς πρωτοβαθμίου ὕγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ ἐνώπιον δευτεροβαθμίου ὕγειον. ἐπιτροπῆς. Τὰ ἐκ τούτου τυχὼν ἐξοδα μετακινήσεως τοῦ αἰτουμένου πρὸς ἐξέτασιν ὑπὲρ τῆς δευτεροβαθμίου ὕγειον. ἐπιτροπῆς, ὀριζόμενα διὰ κανονισμοῦ, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν βαρύνουσι τὸ Ἰδρυμα, εἰς δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν τοῦτο, κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ τὸν αἰτούμενον. Ἐὰν ἡ δευτεροβάθμια ὕγειον. ἐπιτροπὴ θεωρήσῃ βασίμους ἐν ὧν ἢ ἐν μέρει τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ αἰτουμένου, τὸ βαρύνον τοῦτον ποσὸν τῶν ἐξόδων μετακινήσεως ἀποδίδεται αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

3) Ἐκάστη δευτεροβάθμια ὕγειονομικὴ ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐξ ἐνὸς ἱατροῦ ἀνωτέρου ὕγειονομικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ἰδρύματος, ὡς Προέδρου καὶ ἐτέρων δύο ἱατρῶν πείρας καὶ εὐρυτέρας καταρτίσεως, ὀριζομένων παρὰ τοῦ Ἰδρύματος. Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ὅμως τοῦ ἐξεταζομένου, τοῦ ἐπιτρόπου ἢ τοῦ κηδεμόνου ἢ ἀντιλήπτορος αὐτοῦ, ἀντικαθίσταται δι' ἱατροῦ τῆς ἐκλογῆς τούτων εἰς τῶν ἱατρῶν, ὀριζόμενος παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

4) Αἱ ὕγειονομικαὶ ἐπιτροπαὶ κρίνουσαι εἰδικὰς παθήσεις ἢ βλάβας, δύνανται νὰ προσλαμβάνωσι εἰδικὸν ἱατρὸν, ὅστις ἔχει συμβουλευτικὴν ψήφον.

5) Αἱ γνωματεύσεις τῶν ὕγειον. ἐπιτροπῶν ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν διὰ τὸ Ἰδρυμα καὶ τὰ περὶ ὧν κατωτέρω διοικητικὰ ἀσφαλιστικὰ δικαστήρια.

6) Διὰ κανονισμῶν θέλουσιν ὁρισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων ὕγειονομικῶν ἐπιτροπῶν, ὁ τρόπος συγκροτήσεως καὶ τὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων των, αἱ ἀποζημιώσεις τῶν εἰς αὐτὰς μετεχόντων καὶ ἐν γένει τὰ τῆς ἐνιαίας κατευθύνσεως τῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἐπίτευξιν ὁμοιομόρφου κατὰ τὸ δυνατόν ἐκτελέσεως παρ' αὐτῶν τῶν διαφόρων περιπτώσεων ἀναπηρίας.

Αἱ δαπάναι συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῶν πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων ὕγειον. ἐπιτροπῶν βαρύνουσι τὸ Ἰδρυμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II

* Ἐνδικοὶ μέτρα

* Ἐφέσεις.

* Ἄρθρον 53.

1) Ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τῶν ὀργάνων τῆς ἀσφαλίσεως, αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενον :

α') Τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἢ τὸν ἀπ' αὐτῆς ἀποκλεισμὸν προσώπων ἢ τὴν κατὰ τὰς τῶν ἡσυχασμένων εἰς μισθολογικὰς κλάσεις.

β') Τὸν καθορισμὸν τῶν καταβλητέων εισφορῶν ἢ τὴν ἐπιβολὴν, προσθέτων τελῶν διὰ καθυστερουμένης εισφορᾶς ἢ τὴν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 65 ἐπαύξησιν τῶν βαρυνόντων τοὺς ἐργολάτους τμημάτων τῶν εισφορῶν ἢ τὴν καταβολὴν δαπανῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 45 παρ. 2 ἐδ. α'.

γ) Τὴν μείωσιν ἢ πρόσκαιρον στέρησιν ἢ τὴν πρόσκαιρον ἢ ὀριστικὴν διακοπὴν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενεῖς ἢ τὴν ἔκπτωσιν ἀπ' αὐτῶν ἢ τὴν ἄρνησιν χορηγήσεως αὐτῶν εἴτε ἀπολύτως, εἴτε ὑφ' ἣν μορφήν ἢ εἰς ἣν ἔκτασιν ἢ ὑφ' ἧς προϋποθέσεις αἰτοῦνται ταύτας οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

δ) Τὴν μείωσιν ἢ τὴν πρόσκαιρον ἢ τὴν ὀριστικὴν διακοπὴν ἢ τὴν στέρησιν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου ἢ τὴν ἀναστολὴν ἢ τὴν ἄρνησιν χορηγήσεως τοιούτων παροχῶν, εἴτε ἀπολύτως, εἴτε ὑφ' ἣν μορφήν ἢ εἰς ἣν ἔκτασιν ἢ ὑφ' ἧς προϋποθέσεις αἰτοῦνται τοιαύτας οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἢ καταλογισμούς, περὶ ὧν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 42, ἢ συμφητισμούς, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 43 παρ. 4.

2) Προκαίμενον περὶ ἀποφάσεων περὶ ὧν τὰ στοιχεῖα α' ἔως καὶ γ' ἐδάφια τῆς προηγουμένης παραγράφ., ἢ ἔφεσις ἀσκειται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ὁ ἐνδιαφερόμενος.

3) Αἱ ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων, περὶ ὧν τὸ ὑπὸ στοιχεῖον δ' ἐδάφιον τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀσκοῦνται πρὸς τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

4) Ἡ περὶ ἐφέσεως αἴτησις συντάσσεται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτι, ἐπιδίδεται ἐντὸς ἡμερησίου προθεσμίας καὶ εἶναι ἀπαραδεκτὴς, ἐὰν δὲν συνοδεύηται διὰ γραμματίου καταθέσεως εἰς τὸ Ἰδρυμα τοῦ σχετικοῦ παραδόλου.

Τὸ κατατεθὲν παράβολον, γενομένης δεκτικῆς τῆς ἐφέσεως ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον παρὰ τοῦ Ἰδρύματος, ἐ ἀντιθέτω δὲ περὶ τῶν καταπίπτει ὑπὲρ αὐτοῦ.

5) Ἡ ἄσκησις ἐφέσεως δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβυλλομένης ἀποφάσεως.

6) Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης ὁρισθῇ :

α') Ὁ τρόπος ἐπιδόσεως καὶ καταχωρίσεως τῆς περὶ ἐφέσεως αἰτήσεως.

β) Αἱ ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων προθεσμίαι ἐνασκήσεως τῶν ἐφέσεων, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ εἶναι βραχύτεραι τῶν 15 ἡμερῶν, οὐδὲ μακρότεροι τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων. καὶ

γ) Τὰ εἰς τὸ Ἰδρυμα διὰ τὴν ἐνάσκησιν ἐφέσεως καταβλητέα παράβολα, ὧν τὰ ποσὰ ὁρισθῇσονται ἀναλόγως τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων, οὐχὶ κάτω τῶν 10 δραχμῶν, οὐδὲ πλέον τῶν δραχμῶν 200.

Προσφυγή.

* Ἄρθρον 54.

1) Ἐναντίον τῶν κατ' ἔφεσιν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρ. 10, χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου, ἀσκαυμένη παρὰ τοῦ Ἰδρύματος ἢ παρ' αὐτῶν τούτων τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν.

2) Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύουσιν ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν προσφυγῶν.

3) Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης θέλουσιν ὁρισθῇ.

- α) Ὁ τρόπος ἐπιδόσεως τῆς περὶ προσφυγῆς αἰτήσεως.
 β) Αἱ ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν καθ' ὧν ἡ προσφυγὴ ἀποφάσεων προθεσμίαι πρὸς ἐνάσκησιν αὐτῆς, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ εἶναι βραχυτέρας τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, οὐδὲ μακρότεροι τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων, καὶ
 γ') Τὰ εἰς τὸ Ἰδρυμα διὰ τὴν ἐνάσκησιν προσφυγῆς καταβλητέα παράβολα, ὧν τὰ ποσὰ ὁρισθῇσονται ἀναλόγως τῶν καθ' ὧν αἱ προσφυγαὶ ἀποφάσεων, οὐχὶ κατώτερα τῶν θρ. 50, οὐδ' ἀνώτερα τῶν θρ. 300.

Ἄρθρον 55.

Αἵτησις ἀναιρέσεως καὶ ἀναθεωρήσεως.

- 1) Κατ' ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου ἐπιτρέπεται, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, αἵτησις ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ ψευδῇ ἐρμηνείαν ἢ ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἢ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθησάμενων κανονισμῶν.
 2) Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἵτησις ὑποβάλλεται καὶ ἐκδικάζεται κατὰ τὰς ἰσχύουσας περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας διατάξεις.
 3) Κατ' ἐκδοθεῖσιν ὁριστικῶν ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις, ἀσκουμένη ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθροῦ 785 Πολ. Δικον. Τὴν ἀναθεώρησιν δύναται νὰ ζητήσῃ εἴτε τὸ Ἰδρυμα, εἴτε ὁ ἀντίδικος τούτου. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας θέλουσι καθορισθῇ α' ὁ τρόπος ἐπιδόσεως καὶ καταχωρίσεως τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτήσεως, ἀπηλλαγμένης παντὸς τέλους, β' αἱ προθεσμίαι ἐνάσκησεως, ἀναλόγως τῶν διαφόρων λόγων ἀναθεωρήσεως καὶ γ' τὰ καταβλητέα παράβολα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Διοικητικὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια

Πρωτοβάθμια Διοικητικὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια.

Ἄρθρον 56.

- 1) Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐν τῇ παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 53 ἀναφερομένων ἐφέσεων συνιστῶνται εἰς τὰς ἑδρας τῶν σοβαρωτέρων ὑποκαταστημάτων τοῦ Ἰδρύματος, τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, πρωτοβάθμια Διοικητικὰ Δικαστήρια διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, ὅπερ ὁρίζει τὴν κατὰ τόπον ἀρμοδιότητά αὐτοῦ.
 2) Ἐκαστον πρωτοβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Προέδρου, ἐκ δύο Παρέδρων καὶ τοῦ Γραμματέως.
 3) Ὁ Πρόεδρος ἐκάστου πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου καὶ ὁ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος ἀναπληρωτὴς τοῦ προέδρου διορίζονται ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ τούτου ὑπηρετούντων Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδικῶν.
 4) Ἐκ τῶν δύο Παρέδρων ὁ εἷς καὶ δύο ἀναπληρωταὶ του, διορίζονται ἐκ προσώπων ἀνηκόντων εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργοδοτῶν, ὁ δ' ἕτερος καὶ δύο ἀναπληρωταὶ του εἰς τὴν τάξιν τῶν ἡσφαλισμένων.
 5) Οἱ Παρέδροι καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων διορίζονται ἐκ καταλόγων περιλαμβανόντων διπλάσιον τῶν ὁριστέων ἀριθμὸν προσώπων, οὓς ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὁργανώσεις τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἡσφαλισμένων τῆς ἑδρας τοῦ πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.
 Ἐὰν δὲν ὑφίστανται τοιαῦτα ὁργανώσεις, ἢ ἐὰν ὑφισταμένων τειούτων ἢ ὑποβολῇ τῶν ἐν λόγῳ καταλόγων ἐντὸς προθε-

σμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, οὐδέποτε δὲ βραχυτέρας τῶν 20 ἡμερῶν, δὲν καθίσταται δυνατὴ ὑπαιτιότητι τῶν σχετικῶν ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων, οἱ Παρέδροι καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων ὁρίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

6) Διάταγμα προκαλούμενον παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, θέλει ὁρίσει εἰδικώτερον τὰ τῆς ἐν γένει ὑπεδείξεως τῶν παρέδρων καὶ ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, τὴν σειρὰν ἀναπληρώσεως τῶν Παρέδρων καὶ τοὺς λόγους καὶ τὸν τρόπον ἀντικαταστάσεως καὶ παύσεως τούτων καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

7) Ὁ Γραμματεὺς ἐκάστου Πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ ὡς καὶ τὸ τυχὸν ἀναγκαιὸν βοηθητικὸν προσωπικὸν ὁρίζεται ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ ὑποκαταστήματος τοῦ ἰδρύματος τῆς ἑδρας τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὰ διὰ κανονισμὸν ὁρισθησόμενα.

8) Πρὸς ταχυτέραν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων δύναται παρὰ τοῖς πρωτοβαθμίσι ἀσφαλιστικοῖς δικαστήριοις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσ. νίκης νὰ λειτουργοῦσι πλείονα τμήματα συντιθέμενα κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

Δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν Ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον

Ἄρθρον 57.

1) Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις δευτεροβάθμιον διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 53 ἐφέσεων καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 54 ἀσκουμένων προσφυγῶν.

2) Τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον, ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ προέδρου, τέσσαρων μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως.

3) Ὁ Πρόεδρος τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου διορίζεται εἰς Ἀρειοπαγίτης. Τρεῖς ἀναπληρωταὶ τούτου διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος διορίζονται ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων Ἐφετῶν.

4) Τὰ δύο ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δευτεροβαθμίου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου διορίζονται ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κεκτημένων πτυχίον Νομικῆς σχολῆς. Ἐκ τῶν ἰδίων διορίζονται καὶ ἐξ ἀναπληρωτῶν τῶν ἐν λόγῳ μελῶν.

Ἐκ τῶν λοιπῶν δύο μελῶν ὁ εἷς δέον ν' ἀνήκῃ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργοδοτῶν, ὁ δ' ἕτερος εἰς τὴν τῶν ἡσφαλισμένων.

Τοῦ ἐργοδοτικοῦ μέλους διορίζονται διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος τέσσαρα ἀναπληρωματικά. Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους διορίζονται τέσσαρα ἀναπληρωματικά τοῦ ἐργατικοῦ μέλους.

5) Τὸ ἐργοδοτικὸν καὶ τὸ ἐργατικὸν μέλος καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν διορίζονται ἐκ διπλασίου τῶν διοριστέων ἀριθμοῦ προσώπων ὑποδεικνυομένων εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καθ' ὃν τρόπον ὑποδεικνύονται εἰς αὐτὸν τὰ πρόσωπα, ἐξ ὧν διορίζονται τὰ ἐργοδοτικά καὶ ἐργατικά μέλη τοῦ πρωτοβαθμίου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

6) Ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ λοιπὸν βοηθητικὸν προσωπικὸν λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων τοῦ ἰδρύματος.

7) Πρὸς ταχυτέραν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων δύναται νὰ γωισθῇ τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον εἰς δύο τμήματα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ δεύτερον τμήμα συγκροτεῖται ἐξ ἐνὸς τῶν ἐν παραγράφῳ 3 ἀναπληρωτῶν τοῦ Προέδρου, ἐκ δύο ἀναπληρωματικῶν τῶν ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν αὐτοῦ, ἐξ ἐνὸς ἀναπληρωματικοῦ τοῦ ἐργοδοτικοῦ μέλους καὶ ἐξ ἐνὸς ἀναπληρωματικοῦ τοῦ ἐργατικοῦ μέλους.

Οί απομένοντες αναπληρωταί του Προέδρου και των μελών αναπληρουσιν τους Προέδρους και τα μέλη του πρώτου και του δευτέρου τμήματος κατά σειράν ὀριζομένην διὰ τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος.

8) Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, θέλουσιν ὀρισθῇ οἱ λόγοι καὶ ὁ τρόπος ἀντικαταστάσεως καὶ παύσεως τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

Κοινὰ διατάξεις.

* Ἄρθρον 58.

1) Τὰ πρωτοβάθμια Διοικητικὰ ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια καὶ τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον ἢ ἕκαστον τῶν τμημάτων τούτων ἀποτελοῦσι ἰδίας ἀνεξαρτήτους ἀρχάς.

2) Ὁ διορισμὸς τῶν Προέδρων καὶ Παρέδρων τῶν πρωτοβαθμίων ἀσφαλιστικῶν διοικητικῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν ἀναπληρούντων αὐτοὺς, ὡς καὶ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἐνεργεῖται ἐπὶ διατεταγμένη διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης.

3) Οὐδεὶς διορίζεται, οὐδὲ δύναται νὰ εἶναι πάρεδρος (τακτικὸς ἢ ἀναπληρωματικὸς) πρωτοβαθμίου Διοικ. ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἢ τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν ἐργοδοτικὸν ἢ ἐργατικὸν μέλος τοῦ δευτεροβάθμιου διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

α) Ἐὰν ὑπάρχῃ τις ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 14 παρ. 3. ἀναφερομένων λόγων.

β) Ἐὰν δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ οὗ μετέχει ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

γ) Ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀπολυτήριον τοῦλάχιστον ἐξαποξίου διημεριστοῦ σχολείου.

4) Ἡ ιδιότης τοῦ Παρέδρου (τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ) ἢ τοῦ τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ ἐργοδοτικοῦ ἢ ἐργατικοῦ μέλους τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τούτου ἢ τῶν Διοικητικῶν ἐπιτροπῶν ἢ τοῦ κεντρικοῦ ἢ τῶν τοπικῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων.

5) Διὰ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ Προέδρου ἢ τῶν Παρέδρων ἢ τῶν μελῶν ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐναντίον ἀποφάσεως ἀπορριπτούσης τὴν αἴτησιν ἐξαίρεσεως οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται.

Δὲν συγγιγρεῖται ὑποβολὴ αἰτήσεως περὶ ἐξαίρεσεως τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἐξαίρεθέντος.

6) Αἱ θατάναι λειτουργίας τῶν Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων καθορίζονται διὰ κανονισμοῦ καὶ καταβάλλονται παρὰ τοῦ Ἱδρύματος.

Διοδικαστικαὶ διατάξεις

* Ἄρθρον 59.

1) Οἱ διδάκται δύναται νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων καὶ διὰ πληρεξουσίων.

Κανονισμὸς θέλει ὀρίσει τὰ ἀνώτατα ὅρια τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐκ τῶν πληρεξουσίων δικηγόρων καὶ δικολάβων.

2) Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑποθέσεων διεξάγεται καὶ ἀπόντος τοῦ προσηκόντος κληθέντος διαδίκου.

3) Αἱ κλήσεις τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων ἐνεργοῦνται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοβαθμίου ἢ τοῦ Γραμματέως τοῦ δευτεροβαθμίου διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἢ τῶν τμημάτων τούτου, κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν ὁρίσμων τῆς ποινικῆς δικονομίας.

4) Ἡ διαδικασία ἐνώπιον τῶν πρωτοβαθμίων ἢ τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου εἶναι πρᾶγμα καὶ δημοσία. Δι' ἀποφάσεων ὅμως τοῦ Δικαστηρίου δύναται ν' ἀποκλεισθῇ ἡ δημοσιότης τῆς συζητήσεως, ὅσας κινεῖται αὕτη ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ἥθη ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν.

5) Τὰ πρωτοβάθμια καὶ τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον, ἐν τῇ ἐκδίκασει τῶν ὑποθέσεων ἀναζητοῦσιν ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν οὐσιαστικὴν ἀλήθειαν, χρησιμοποιοῦντα καὶ ἐλευθέρως ἐκτιμῶντα πάντα τὰ ἐν ταῖς ποινικαῖς δίκαις ἐπιτρεπόμενα ἀποδεικτικὰ μέσα.

Κατὰ τῶν ψευδορκούντων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 266 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη διεξαγωγῆς ἀποδείξεων ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῶν. τὰ πρωτοβάθμια καὶ τὸ δευτεροβάθμιον διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον δύναται ν' ἀναθέτωσι τὴν διεξαγωγὴν εἰς κατώτερον δικαστήριον ἢ ἄλλην δημοσίαν ἀρχὴν τοῦ τύπου τῆς διεξαγωγῆς.

6) Αἱ ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων ἐκδίδονται εἰδικῶς ἡτιολογημέναι καὶ ἀπαγγέλλονται ἐν δημοσίᾳ αὐτῶν συνεδριάσει.

7) Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, θέλουσιν ὀρισθῇ τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν Προέδρων τῶν πρωτοβαθμίων Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ δευτεροβαθμίου τοιοῦτου ἢ τῶν τμημάτων αὐτῶν. ὁ χρόνος καὶ τόπος τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν, ὁ τρόπος καὶ ἡ σειρά εἰσαγωγῆς τῶν ὑποθέσεων πρὸς ἐκδίκασιν, ὡς καὶ ὁ τρόπος λήψεως, κοινοποιήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τούτων.

Εὔρυνσις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Διοικητικῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων.

* Ἄρθρον 60.

1) Διὰ τῶν περὶ ὧν ἡ παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 26 συμβάσεων. τῶν συναπτομένων μεταξὺ τοῦ Ἱδρύματος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συναλλασσομένων φαρμακοποιῶν ἢ πάσης φύσεως θεραπευτηρίων, δύναται νὰ ὀρίζεται, ὅτι αἱ μεταξὺ αὐτῶν ἐκ τῶν συμβάσεων ἀναφυόμεναι διαφοραὶ λύονται παρὰ πρωτοβαθμίων Διοικ. ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων ἢ τοῦ δευτεροβαθμίου τοιοῦτου κατὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένην διαδικασίαν, ἀποκλεισμένης τῆς τακτικῆς τοιαύτης.

2) Αἱ ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ἡ προηγούμενη παράγραφος ἀναφορῶν, ἵνα καταστώσιν ἐκτελεσταὶ δεόν νὰ περιαφθῇ τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν περὶ ὧν τὸ ὅποιον ὑπάγεται ἡ ἑδρα τοῦ οἰκείου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

Κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐνεργουμένης περιαφῆς τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται.

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

Συμβούλιον τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Σύνθεσις.

* Ἄρθρον 61.

1) Παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας συνιστᾶται Συμβούλιον τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων πρὸς γνωμοδότησιν ἐπὶ παντὸς νομοσχεδίου, διατάγματος ἢ κανονισμοῦ ἀνα-

φερομένου εις τὸν θεσμὸν τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν δι' ἐτέρων διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἀνατεθειμένων αὐτῷ λειτουργιῶν. Εἰς τὸ αὐτὸ συμβούλιον ἀνήκουν. ἀφ' ἧς λειτουργήσῃ καὶ αἱ εἰς τὸ καταργηθὲν Συμβούλιον Ἐποπτείας Ἑργατικῶν Ἀσφαλίσεων ἀνήκουσαι ἀρμοδιότητες. Ἡ κατὰ τὴν παράγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 5376 τῆς 6 Ἀπριλίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὰ ταμεία ἀσφαλίσεως ὀρισμένων κατηγοριῶν ἐργαζομένων κλπ.» ἀρμοδιότης τοῦ Συμβουλίου Ἐποπτείας ἐργ. ἀσφαλίσεων ἀσκεῖται ὑπὸ τμήματος τοῦ Συμβουλίου Κοιν. Ἀσφαλίσεων ἀποτελουμένου ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. α', β', γ', δ', ε' καὶ ἀνὰ ἐνὸς ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. στ' καὶ ζ' προσώπων, περὶ ὧν ἡ ἐπομένη παράγραφος, ὀριζομένην κατ' ἑτος διὰ κλήρου ὑπὸ τοῦ εἰρημένου συμβουλίου. Τὸ τμήμα τοῦτο τελεῖ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκλεγμένου, ὡς Προέδρου, μέλους αὐτοῦ καὶ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἐξ μελῶν.

2) Τὸ Συμβούλιον ἀπαρτίζονται οἱ κάτωθι :

α') Εἰς καθηγητὴς ἐκ τῶν διδασκόντων πολιτικὴν οἰκονομίαν ἢ κοινωνιολογίαν ἢ κοινωνικὴν πολιτικὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἢ τὴν ἀνωτάτην Σχολὴν Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.

β') Εἰς τῶν παρὰ τῇ αὐτῇ ἀνωτάτῃ σχολῇ ἢ τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καθηγητῶν τῶν μαθηματικῶν.

γ') Ὁ νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

δ) Εἰς ἐφέτης ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Ἐφετερίῳ Ἀθηνῶν.

ε') Ὁ Διευθυντὴς Ἑργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

στ') Δύο ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοδοτῶν.

ζ') Δύο ἀντιπρόσωποι τῶν ἡσφαλισμένων.

η') Δύο ἐπιστήμονες ἐμφανίζοντες εἰδικότητα εἰς τὰ θέματα τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.

θ') Δύο βουλευταὶ καὶ δύο γερουσιασταὶ ὑποδεικνύμενοι παρὰ τοῦ οἰκείου νομοθετικοῦ σώματος ἐν ἀρχῇ ἐκάστης τακτικῆς συνόδου· ἀνὰ εἰς ἐκ τῶν βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν δεόν νὰ μὴ ἀνήκῃ εἰς τὴν κυβερνητικὴν παράταξιν.

ι') Δύο ἱατροὶ ὑποδεικνύμενοι παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου ἱατρικοῦ Συλλόγου.

ια') Ὁ Διευθυντὴς τῆς Δημοσίας ὑγείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς.

ιβ') Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

ιγ') Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

ιδ') Εἰς ἱατρὸς μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειον. Συμβουλίου.

ιε') Ἀνὰ εἰς ἀντιπρόσωπος τῆς κεντρικῆς ὁργανώσεως τῶν φαρμακοποιῶν καὶ ὀδοντιάτρων.

3) Τὰ ὑπὸ στοιχ. α'-δ', στ'-η', ι', ιβ' καὶ ιε' μέλη διορίζονται ἐπὶ διετεῖ θητεία, μὴ δυνάμενα ν' ἀνακληθῶσιν ὑπὸ τῶν προτεινουσῶν ταῦτα ὁργανώσεων, ὅπου προβλέπεται τοιαύτη πρότασις καὶ ἐκπίπτουν, ἀμα ὡς ἀποβάλλουν τὴν ὑφ' ἣν διορίσθησαν ιδιότητα.

5) Παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ὑπάρχει Γραμματεὺς.

Ὅστος καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ὀρίζονται διὰ πρόξενον τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκ τῶν Γραμματέων ἢ Εἰσηγητῶν τῆς Διευθύνσεως Ἑργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ἐπικουρεῖται εἰς τὰ ἔργα του παρ' ἐνὸς γενομένου τοῦ ὡς ἄνω Ὑπουργείου, ὀριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Διορισμὸς τῶν μελῶν

Ἄρθρον 62.

1) Ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἐνεργεῖται διὰ

Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

2) Οἱ ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἡσφαλισμένων ὀρίζονται ἐκ τριπλασίου τῶν διοριστέων ἀριθμοῦ προσώπων, ὑποδεικνυμένων εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦτου μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἑργασίας ὀρισθησόμενα.

3) Τὰ ἐκ τοῦ Πανελληνίου Ἱατρικοῦ, Φαρμακευτικοῦ καὶ Ὀδοντιατρικοῦ Συλλόγου προερχόμενα μέλη διορίζονται ἐξ ἐξ ἱατρῶν, τριῶν φαρμακοποιῶν καὶ τριῶν ὀδοντιάτρων ὑποδεικνυμένων παρὰ τοῦ οἰκείου Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

4) Διὰ τοὺς παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπους, τῶν ἐργοδοτῶν, τῶν ἡσφαλισμένων, τῶν ἱατρῶν καὶ τὰ ὑπὸ στοιχείον η' μέλη οὗτοιοι ἰσχύουσιν αἱ ἀπαγορεύσεις καὶ τὰ ἀσυμβίβαστα. περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 58 παράγρ. 3.

Λειτουργία τοῦ Συμβουλίου

Ἄρθρον 63.

1) Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἅμα τῷ διορισμῷ των, συνερχόμενα προσκλήσει καὶ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, ἐκλέγουσιν μετὰ αὐτῶν τὸν πρόεδρον καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου.

2) Τὸ Συμβούλιον καλεῖται εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου παρὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου. λογίζεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων δώδεκα τοὐλάχιστον μελῶν καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπὶ φανερᾷ ψηφοφορίᾳ τῆς γνώμης, ὑπὲρ ἧς ἐδόθη ἡ ψήφος τοῦ προεδρεύοντος, ἐπὶ μυστικῆς δὲ θεωρουμένης τῆς προτάσεως, ὡς ἀπορριφθείσης.

3) Τὰ πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου δημοσιεύονται κατ' ἑτος εἰς ἴδιον τεύχος.

4) Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ λοιπαὶ δαπάναι τοῦ Συμβουλίου βαρύνουσι τὸ Ἱδρυμα, ὀρίζονται δὲ διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδόμενων μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρυματος.

5) Διὰ διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ὀρισθῶσονται τὰ τοῦ τρόπου λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ'.

Κυρώσεις καὶ τελικαὶ διατάξεις.

Εὐθὺναι καὶ προστασία τῶν ὁργάνων τοῦ Ἱδρυματος.

Ἄρθρον 64.

1) Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου Κοινων. ἀσφαλίσεων, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρυματος, τῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν ἢ τῶν συνιστωμένων τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων καὶ τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων, οἱ Πάρεδροι καὶ τὰ ἐργοδοτικά καὶ ἐργατικά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, ὡς καὶ οἱ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ τοῦ Ἱδρυματος ὑπέχουσι, ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των, τὰς ποινικὰς εὐθύνας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀπολαύουσι τῆς ὑπὲρ τούτων θεσπισμένης διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου εἰδικῆς προστασίας.

2) Οἱ ἱατροὶ, φαρμακοποιοί, μαῖαι καὶ νοσοκόμοι, κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν λειτουργιῶν πρὸς τὸ Ἱδρυμα ἢ τοὺς παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένους, ὑπέχουσι τὰς εὐθύνας καὶ ἀπολαύουσι τῆς εἰδικῆς προστασίας, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος.

Ἐπαύξειτις τῶν εἰσφορῶν διὰ μὴ τήρησιν μέτρων
ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας.

***Ἄρθρον 65.**

1) Προκειμένου περὶ ἐργοδοτῶν μὴ συμμορφουμένων πρὸς τὰ μέτρα τῶν ὑποδεικνυόμενων κατὰ τὸ ἄρθρον 47 διὰ τὴν ὑγιεινὴν καὶ ἀσφάλειαν τῶν ἡσφαλισμένων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας, τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα ὅργανα τοῦ Ἰδρύματος δύναται νὰ ἐπαυξάνωσι τὸ πολὺ κατὰ 50 ο)ο τὰ βαρύνοντα τοὺς ἐν λόγῳ ἐργοδότας τμήματα τῶν εἰσφορῶν.

2) Ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἀνωτέρω ἐπαυξήσεων αἴρεται, εὐθὺς ὡς διαπιστωθῇ, ὅτι ὁ ἐργοδοτὴς συνεμαρτώθη πρὸς τὰ ὑποδειχθέντα μέτρα.

Καταλογισμὸς ἱατρῶν δι' ἀδικαιολογήτως χορηγουμένης παροχῆς.

***Ἄρθρον 66.**

1) Οἱ ἱατροὶ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐκ βαρείας ἀμελείας ἢ προθέσεως ἤθελον προκαλέσει τὴν παρ' αὐτοῦ χορήγησιν παροχῶν, ἐκτὸς ἄλλων τυχόν εὐθυνῶν, καταλογίζονται διὰ τῆς ἀξίας τῶν χορηγηθεισῶν παροχῶν ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος.

2) Διὰ τὰς περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τῶν ὁρισμῶν τῆς προηγούμενης παραγράφου ἀποφαίνεται αἰτήσῃ τοῦ Ἰδρύματος ἢ τοῦ οἰκείου Ἰατρικοῦ Συλλόγου καὶ ἀφ' οὗ προηγούμενως ἀκούσῃ τὸν ὑπεύθυνον ἱατρόν, τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον Ἰατρικοῦ Συλλόγου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῖου ἀσκέῃ τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα ὁ λογιζόμενος ὡς ὑπεύθυνος ἱατρός, ἢ δὲ ἐκτίμησις εἰς χρῆμα τῶν εἰς εἶδος ἀδικαιολογήτως χορηγηθεισῶν παροχῶν ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς ἀσφαλίσεως.

Διὰ κανονισμοῦ ὁρισθῇσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου.

3) Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν περὶ ὧν ἡ προηγούμενη παράγραφος Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ποσοῦ ἄνω τῶν πεντακοσίων δραχμῶν, προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτ. Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ προθεσμία ἐνασχέσεως τῶν τοιούτων προσφυγῶν, τὸ καταβλητέον παράβολον καὶ αἱ προϋποθέσεις ἀποδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον διέπονται παρὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 53.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου εἰς οὐδὲν ἕτερον ἐνδίκον μέσον ὑπόκεινται.

Ἡ κοινοποίησις τῶν ἀποφάσεων τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ οὗ ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 59 Διατάγματος.

Στέρησις παροχῶν - Ἐκπτώσις.

***Ἄρθρον 67.**

1) Ὁ ἡσφαλισμένος ἢ ὁ συνταξιούχος, ἐὰν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως τιμωρηθῇ δι' ἀδίκημα σχέσιν ἔχον πρὸς τὴν ἀσφάλειαν διαπραχθὲν εἰς βάρος τοῦ ἰδρύματος ἢ τῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν αὐτοῦ ἢ τῶν ἱατρῶν, μαιῶν, φαρμακοποιῶν καὶ νοσοκόμων, δύναται νὰ στερηθῇ τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐπὶ χρόνον οὐχὶ μακρότερον τῶν 3 μηνῶν.

Ὁ οὕτω στερούμενος τῶν παροχῶν ἡσφαλισμένος δὲν ἀπαλλάσσεται κατὰ τὸν χρόνον τῆς στερήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 βαρύνοντος αὐτὸν τμήματος τῶν εἰσφορῶν.

2) Ὁ ἡσφαλισμένος ἢ ὁ συνταξιούχος, ἐὰν ποιῇται, αὐτὸς ἢ μέλος τῆς οἰκογενείας του, κατάρχεσιν τῶν παροχῶν

τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, δύναται νὰ κηρύσσεται ἔκπτωτος τῶν ὑπ' αὐτῶν δικαιωμάτων του ἐπὶ χρόνον οὐχὶ βραχύτερον τοῦ μηνός, οὐδὲ μακρότερον τῶν 3 μηνῶν.

Διὰ τὸν ἐκπίπτοντα ἡσφαλισμένον ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς προηγούμενης παραγράφου.

Ποινικαὶ διατάξεις.

***Ἄρθρον 68.**

1) Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ περίπτωσης ἐφαρμογῆς αὐστηροτέρων διατάξεων τοῦ ποινικοῦ Νόμου, διὰ κρατήσεως ἀπὸ 3 μέχρι 30 ἡμερῶν ἢ διὰ προστίμου μέχρι 500 δραχμῶν ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, τιμωρεῖται πᾶς, ὅστις διὰ ψευδῶν δηλώσεων ἢ πληροφοριῶν ἔτυχε ἢ ἐπιζητεῖ νὰ τύχῃ τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως, ἢ ὁ παραβαίνων τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρὰ τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 1 προβλεπομένου κανονισμοῦ, ἢ ὁ δι' ἀρρεστούς ἢ θορυβώδους συμπεριφορᾶς εἰς τὰ γραφεῖα καὶ ἱατρεῖα τοῦ ἰδρύματος δυσχεραίνων τὸ ἐν αὐτοῖς ἐπιτελούμενον ἔργον.

2) Διὰ προστίμου ἀπὸ δραχμ. 100 μέχρι 2000 τιμωρεῖται πᾶς ἐργοδοτὴς, ἐὰν παραβῇ ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 9 παράγραφος 1 καὶ τῶν βάσει τούτων ἐκδιδόμενων Κανονισμῶν.

Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς, τὸ ποσὸν τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιβαλλομένου προστίμου πολλαπλασιάζεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διακεκριμένων παραβάσεων ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων, εἰς βάρος τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ παράβασις χωρὶς ὅμως ἐν τῷ συνόλῳ νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 10.000 διὰ τὰς ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος λαβούσας χώραν παραβάσεις.

3) Διὰ τοῦ ἀνωτέρω προστίμου τιμωρεῖται ὁ ἐργοδοτὴς, ὁ κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 22 παρακρατῶν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ἡσφαλισμένων ποσὰ ἀνώτερα τῶν ἐν ἄρθρῳ 21 εἰς βάρος τούτων ὀριζομένων.

Τὸ ποσὸν τῶν ἐν λόγῳ προστίμων πολλαπλασιάζεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διακεκριμένων παραβάσεων ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων, τῶν βλαπτομένων ἐκ τῆς παραβάσεως, χωρὶς ὅμως ἐν συνόλῳ νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 20.000 διὰ τὰς ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος λαβούσας χώραν παραβάσεις.

4) Διὰ φυλακίσεως μέχρι 3 μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 3.000 δραχμῶν τιμωροῦνται τὰ περὶ ὧν ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 ὅργανα ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ὁρισμῶν αὐτῆς.

5. Πᾶς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετὴς τοῦ Ἰδρύματος, ὅστις ὅπως δῆποτε λαμβάνει γινώσιν, ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων του, τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ στοιχείων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 26 παρὰγρ. 8 καὶ ἀνακοινῶι ταῦτα εἰς ἄλλους, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 447 Ποιν. Νόμου.

Τελικαὶ διατάξεις.

***Ἄρθρον 69.**

1) Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται ὁ νόμος 5733 «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων» θεωρούμενος ὡς οὐδέποτε ἰσχύσας.

2) Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Νόμου 4548 παύσονται νὰ ἰσχύωσι δι' ἕκαστον Δῆμον, ἅμα ὡς τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ παρόντος Νόμου, τὰ δὲ ποσὰ τῶν μέχρι τοῦ γένος καὶ πλῆττος σημείου ἐνεργηθεισῶν κρατήσεων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ ὑπαχθέντος εἰς τὴν ἀσφάλειαν προσωπικοῦ ἀποδίδονται εἰς τὸ Ἰδρυμα μετὰ καταστάσεως ἐμφανούσης τὸ ὄνομα τεσσάρων τῶν προσώπων, ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν ὁποίων ἐνηργήθησαν αἱ κρατήσεις καὶ τὰ παρ' ἑκάστου τούτων παρακρατηθέντα ποσὰ, πρὸς ἀναδρομικὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὑπαγωγῆς

τῶν προσώπων τούτων εἰς τὴν ἀσφάλισιν, καθ' ἃ θέλει ὀρίσει Κανονισμός. Ἐπὶ θανάτου τινὸς τῶν ἐν λόγῳ πρῶτων ἐπισυμβάντος κατὰ τὸν μέχρι τῆς ὑπαγωγῆς τούτων εἰς τὴν ἀσφάλισιν χρόνον, τὸ ποσὸν τῶν ἐπὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐνεργηθεισῶν κρατήσεων ἀποδίδεται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ παρόντος Νόμου.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 48—54 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 4548 «περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων» ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν ὑπαγωγῆς τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων καταργοῦνται.

3) Πᾶσα ἀμφισβήτησις ἀναφυομένη ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου λύεται ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως δι' ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῶν Κλινικῶν Ἀσφαλίσεων.

4) Εἰς περίπτωσιν ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν ἢ θάνατου, ὀφειλομένου εἰς ἀτύχημα, ἐκ βιαίου συμβάντος ἐπεληθόντος ἐν τῇ ἐκτελεσῇ τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφαιρέσεως αὐτῆς, ἐὰν ὁ παθὼν ἔχει ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ ὡς ἐκ τούτου δικαιούται οὗτος, ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου του, τὰ ἐν ἄρθρῳ 35 ἀναφερόμενα πρὸςωπα τῶν παροχῶν τῶν ἀσφαλίσεων τοῦ παρόντος Νόμου, ὁ οἰκεῖος ἐργοδότης ἀπαλλάσσεται τῆς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 24 Ἰουλίου 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων» ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, ὑποχρέωσεων πρὸς καταβολὴν τῆς παρὰ τούτων προελεπμένης ἀποζημιώσεως καὶ ἐξόδων νοσηλείας καὶ κηδείας.

5) Αἱ παρὰ τῶν κατὰ τὸ Β. Διάταγμα περὶ οὗ ἡ προηγουμένη παράγραφος ὑποχρέων εἰς ἀποζημίωσιν ἐν περιπτώσει ἀτυχήματος συνσφθεῖσθαι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου συμβάσεις περὶ μεταθέσεως τῶν διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑποχρεώσεων τῶν εἰς ἰδιωτικὰς ἀσφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις διασπριζομένων ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς λήξεώς των, οὐχ' ὅμως καὶ πέραν τῆς 1ης Ἰουλίου 1936. Αἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος συναπτόμεναι ὡς ἄνω συμβάσεις πούουσιν ἰσχύουσαι ἄμα τῇ ὑπαγωγῇ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν εἰς οὗς ἀναφέρονται μισθωτῶν.

6) Ἐὰν τὰ πρόσωπα τὰ παρέχοντα ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας ἔναντι μισθοῦ εἰς ἐργοδότην συμβεβλημένον κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόν-

τος Νόμου πρὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1935, τὸ μὲν τμήμα τῶν εἰσφορῶν τῶν βαρυνουσῶν τὸν ἐν λόγῳ ἐργοδότην μειοῦται διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον ἰσχύος τῆς συμβάσεως κατὰ 25 ο), ἡ δὲ ἐκ τῆς συμβάσεως δεσμευομένη ἰδιωτικὴ ἀσφαλιστικὴ ἐπιχείρησις, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπέλθῃ ἀτύχημα εἰς τι τῶν ἐν λόγῳ προσώπων, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ἰδρυμα τὸ ποσὸν, ὅπερ ἐκ τῆς συμβάσεως ὀφείλε νὰ καταβάλῃ πρὸς θεραπείαν τοῦ παθόντος καὶ ἀποζημιώσιν αὐτοῦ ἢ τῶν κληρονόμων του. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐὰν αἱ παρὰ τοῦ Ἰδρύματος χορηγηθεῖσιν ἢ χορηγητέαι κατὰ τὸν παρόντα Νόμον εἰς τὸν παθόντα ἢ τὰ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 35 παροχαὶ ὑστεροῦσι κατὰ ποσὸν τοῦ παρὰ τῆς ἰδιωτικῆς ἀσφαλίσεως ἐπιχειρήσεως κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταβληθέντος εἰς τὸ Ἰδρυμα, ὑποχρεοῦται ὁ ἐργοδότης νὰ καταβάλῃ τὴν διαφορὰν εἰς τὸν παθόντα, καὶ τούτου θανόντος ἐκ τοῦ ἀτυχήματος εἰς τὰ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 35.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω δια τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθελείᾳ 24 Σεπτεμβρίου 1934.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΜΑΞΙΜΟΣ, Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Δ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ,
Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Π. ΡΑΛΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Μ.
ΚΥΡΚΟΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Σ. ΣΤΕ-
ΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐλήθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις 25 Σεπτεμβρίου 1934.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τῶν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1933 καὶ 19 Φεβρουαρίου 1934 Η. Διαταγμάτων, δημοσιευθέντων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 43 τοῦ ἔτους 1933 καὶ 79 ἔτους 1934 φύλλα τοῦ Α' Τεύχους τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλον ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τέσσαρας (4) δι' ἕκαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς πέντε (5) δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, ἡ δὲ ἑτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογίζομένη ἀπὸ 1^{ης} Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Α') Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ

Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝΝΕΑΚΟΣΙΑΣ (900)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ. (1800)

Β') Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧ. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ (550)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝ . . . (1100)

Γ') Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ'

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ (400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ (800)

Δ') Διὰ τὸ Α' Τεύχος

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΣ ΔΙΑΚΟΣΙΑΣ (200)

Ε') Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣ (300)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΑΚΟΣΙΑΣ (600)

ΣΤ') Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ (400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ (800)

Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν κατατίθεται εἰς τὰ κατὰ τόπους Δημόσια Ταμεία καὶ τὸ ἐκδιδόμενον σχετικῶς διελότυπον εἰσπράξεων ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ δημοσίευσίς εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ προσκλήσεων κλπ. ὡς καὶ ἡ δημοσίευσίς εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν», τῶν Καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται:

- 1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πενήτηκοντα (150).
- 2) Τῶν Καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000).
- 3) Τῶν τροποποιήσεων τούτων εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000).
- 4) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις, τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἐν γένει εἰς δραχμὰς τετρακοσίας (400).
- 5) Τῶν Ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2.000) καὶ
- 6) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς δραχμὰς χιλίας (1000) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1934

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Κ. Α. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὅπως διαφυλάττωσι ταύτην, καθόσον τὰ φύλλα τῆς ἐκδίδονται εἰς ὁρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι τὰ φύλλα διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἅλλα δὲ προθυστερῶς ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.